

DADZIS

Noskanējis
imants@ohmells@inbox.lv

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957. GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

maijs

Nr.

1

Cienījamā redakcija!

Īsi pirms Liendienām Rīgas autoostas kasēs iegādājos biļeti uz mikroautobusu, lai nokļūtu Ogrē. Iekāpjot minētajā autobusā (reiss 7788005), izrādījās, ka visas sēdvietas jau aizņemtas, lai gan biļetē bija norādīts, ka man ir paredzēta divpadsmitā vieta. Autobusa vadītājs man atteicās ierādīt sēdvietu, kā arī nenosauca savu uzvārdu. Mikroautobusā (šajā reisā) vietas nebija numurētas, un es nevienam nevarēju izvirzīt pretenzijas, daudzi braucēji jau stāvēja kājās. Tā kā esmu septiņdesmit gadus vecs un līdz Ogrei jāstāvē kājās apmēram 40 minūtes, biju spiests izkāpt ārā un pirkt jaunu biļeti uz citu reisu. Šādi gadījumi mikroautobusus ir notikuši jau agrāk vairākkārt. Dažkārt kasieri brīdina, ka uz pieprasīto reisu ir atlikušas tikai stāvvietas.

Ar cieņu
Edgars Graustiņš

EKSPLUATĀCIJAS INSTRUKCIJA BLENDERS VITEK VT-1460, 1443

Regulatoru novietošana

1. 2-pakāpju pulsa pārsūtītājs
2. MAX atzīme
3. blenders korpusa
4. naži no nerūsējoša ierāda

Drošības noteikumi

1. pirms ierīces lietošanas uzmanīgi izlasiet visu instrukciju un saglabāiet to ilgtīgai lietošanai.
2. atslēdziet ierīci no elektrotīkla ja:
 - ierīce ir bojāta;
 - pirms tīrīšanas;
 - pēc ekspluatācijas.
3. ja strāvas vads ir bojāts ierīci nedrīkst lietot. Ierīces sabojāšanas gadījumā aiznesiet to uz: garantijas darbnīcu.
4. pirms ierīces lietošanas jābūt uzmanīgiem, lai izvairītos no elektriskā šokā, ja ierīce ir bojāta.
5. neizmantojiet ierīci bez uzraudzības, ja tuvumā atrodas bērni.
6. neizmantojiet strādājošu ierīci bez uzraudzības.
7. nelietojiet ierīci nolūkiem, kuri nav paredzēti instrukcijā.
8. nepieļaujiet vada samezglošanos, vai saskaršanos ar karstām virsmām.
9. aizliegta blenderu iegremdēšana ūdenī.
10. Esiet uzmanīgi ar blendera asiem asmeņiem.
11. nelietojiet ierīci ārpus telpas.

Blendera lietošana

1. pirms blendera lietošanas visus produktus jāapgriež nelielās daļiņās. Tā kā lielie gabali varat sasprūst caur nažiem un sabojāt ierīci.
2. pieslēdziet ierīci strāvai.
3. pagrieziet blendera rokturi, piespiediet un turiet ātruma pulsa pārsūtītāju. Ātruma pārsūtītāju ir nepieciešams turēt visā darbības laikā. Pēc tam lēni nolaidiet ierīci tilpumā.
4. nenolaidiet blenderu tilpumā zemāk MAX atzīmei.
5. noņemot blenderu nepārsūtīt vairāk par 1 min.

KOMENTĀRS

Šodien biju uz solāriju, kur vēl piedāvā gidromassāžu. Taču pirms nedēļas nopirku biļeti, kurš nez kāpēc bija jālaiza. Nobijos un tor nesekoju instrukcijai.

Atsūtītājs: ELV

MUMS ATBILD: KĀDĒĻ PĪRĀDZIŅŠ VAIRS NERAŽO UPEŅU ŠŅABI?

Šo jautājumu DADŽA Nr. 3 iztirzāja Monika Miltupele. Šoreiz par situāciju komentārus sniedz arī Valsts ieņēmumu dienesta Biroja Komunikāciju nodaļa.

Jāsāk ar to, ka tautas nodzirdīšana nav sfēra, kuru valsts vēlas atbalstīt, turklāt piešķirot tai atvieglojumus, salīdzinot ar citām pārtikas ražošanas nozarēm. Akcīzes nodoklis pēc būtības ir līdzeklis, lai ierobežotu attiecīgās preces patēriņu. Tāpat arī citi, ražotājuprāt, ierobežojumi ieviesti pamatā tieši šī apsvēruma dēļ. Iepazīstoties ar Pīrādziņa situācijas izklāstu, jāsecina, ka, pēc viņa domām, valstij vajadzētu ne tikai atbalstīt šo ražošanas nozari, bet arī palīdzēt izkonkurēt lielos un vidējos alkoholisko dzērienu ražotājus, kuri ievēro visas pastāvošās prasības.

Turklāt alkoholisko dzērienu ražošana ir ļoti liela riska joma, kur katrs neizsvērts solis no valsts puses var būt ar dažādām negatīvām sekām.

Pīrādziņa ideja ar dažādiem paņēmieniem piesaistīt viesus un pie viena nopelnīt, iespējams, nav peļama, taču tas jādara likumīgi, maksājot nodokļus.

Rakstā tiek minēts, ka, lai iegūtu noliktavas turētāja statusu, nepieciešams iemaksāt 10 000 latu lielu drošības naudu, kas ir teju vai visu Pīrādziņa raīžu pamatā.

Vēlami akcentēt, ka drošības nauda ir tikai viens no nodrošinājuma veidiem un ir paredzēti arī tādi nodrošinājuma veidi kā kredītiestādes galvojums, saistību izpildes apdrošināšanas polise, ķīlas līgums. Turklāt nodrošinājumam vienlaicīgi var izmantot dažādus nodrošinājuma

veidus. Saņemot nodrošinājumu, valsts ir ieguvusi garantiju, ka akcīzes preču noliktavas turētājs uzņemas atbildību par iespējamā nodokļa parāda maksāšanu.

Jāatzīmē, ka prasību pēc nodrošinājuma nosaka Eiropas Savienības direktīva, taču nodrošinājuma veidi noteikti likumā *Par akcīzes nodokli*, savukārt nodrošinājuma lielumu nosaka Ministru kabinets.

Nodrošinājumu – iemaksāto drošības naudu, ķīlu u.tml. – atdod komersantam atpakaļ, ja tas ir nokārtojis visus maksājumus un nevēlas turpināt darbības atliktajā akcīzes nodokļa maksāšanas režīmā. Tā tas notiek daudzās valstīs.

Valsts un uzņēmēju attiecības alkoholisko dzērienu aprites jomā reglamentē normatīvie akti, vienkāršiem vārdiem sakot, tā ir vienošanās starp abām pusēm par tiesībām un pienākumiem, veicot konkrētas darbības.

Prasībām jābūt pietiekami stingrām, lai tās neradītu iespējas viegli realizēt nekvalitatīvus alkoholiskos dzērienus, taču vienlaikus arī samērīgām, lai tās būtu izpildāmas godprātīgiem ražotājiem (tirgotājiem, pārstrādātājiem).

Kāpēc, runājot par normatīvajiem aktiem, lietojam terminu vienošanās? Tāpēc, ka valsts intereses nebūt nav iznīcināt kādu uzņēmējdarbības nozari, bet gan to sabalansēt un sakārtot. To darot, Saeima līdz šim ir bijusi atvērta diskusijai.

Kā piemēru var minēt mazos alus ražotājus, proti – tika grozīts likums *Par akcīzes nodokli* un tagad ir noteikti viņiem īpaši pieņemami nosacījumi par samazinātu nodokļa likmi noteikta ražošanas apjoma ietvaros.

Turklāt jau šā gada janvārī Finanšu ministrijas un Valsts ieņēmumu dienesta* pārstāvji sanāksmē ar Latvijas Augļkopju asociācijas pārstāvjiem uzsvēra, ka jautājums par šīs drošības naudas samazināšanu varētu būt diskutējams.

Sanāksmē Finanšu ministrijas pārstāvis rosināja augļkopjus apsvērt konkrētus jautāju-

mus, par kuriem būtu jārunā, pirms tiek ierīnāts grozīt šo normu, piemēram, par māražotā dzēriena daudzumu, par kuru būtu piemēro atvieglojumi, par to, uz kādiem viegliem alkoholiskajiem dzērieniem ir attiecinā atvieglojumi, kā arī par to, kam īpaši atvieglot apstākļos saražoto alkoholisko dzērienu drī tēs realizēt.

Latvijas Augļkopju asociācijas pārstāvji v nojās, ka sniegs Finanšu ministrijai priek kumus par turpmākajām vēlmēm.

Tātad, ja Pīrādziņš un viņa draugi grib darbot alkoholisko dzērienu ražošanā un pašreizēj spēles noteikumus uzskata par nesamērīgiem un neizpildāmiem, tad viņiem jādara zinā savi priekšlikumi (kas var tikt ie-sniegti kopā Latvijas Augļkopju asociācijas priekšlikumier taču rosinām meklēt atbildes arī uz tādīe jautājumiem, piemēram: kā šīs prasības samēr ar citiem pārtikas uzņēmumiem izvirzītājē prasībām; kā šīs pretenzijas samērot ar tiem legālā tirgus dalībniekiem – alkoholīe dzērienu ražotājiem – izvirzītājam prasībā to rezultātā veiktajām investīcijām un iesnie tājām nodrošinājumiem; kā nodrošināt šā mājas ražotņu atbilstību vispārējām prasībām

Vēl viena iespēja Pīrādziņam, vienkārša lauku cilvēkam, ir izvērtēt kādu citu viesu pi saistes veidu, kas sagādātu mazāk raīžu i neprasītu tik lielu nodrošinājumu. Varbūt ce gardus pīrādziņus..?

* Valsts ieņēmumu dienests likumus i Ministru kabineta noteikumus neizdod, bet tikai izpildinstitūcija, kas uzrauga, lai konkrēt darbības tiktu veiktas likumīgi. Tiesa gan, Valīe ieņēmumu dienests ar saviem priekšlikumīe piedalās normatīvo aktu izstrādē ar mērķi u labot sava darba efektivitāti. Finanšu ministri Latvijā ir atbildīgā instance par nodokļu poli kas jomu.

VID Biroja Komunikāciju noda

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A318, LV1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālrs: 7611708, fakss: 7611018

Žurnāls "Dadzis" iznāk kopš 1957. gada divas reizes mēnesī, reģ. apl. Nr. 000701251, ISSN 1691-2519. Iespiests LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts". Ien. reģ. Nr. 40003757328, Graudu iela 68-A 318, Rīga, LV-1058. Tālrs. 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģēns. Humora nodaļas redaktore Kristīne Augstkalne. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr. 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicējot materiālus, nepieciešama SIA "Humora institūts" atļau

LAI SLAVĒTI ČEKAS MAISI!

Vēlēšanas vairs nav aiz kalniem, drīzāk varētu eikt – tepat aiz vietējiem pauguriem. Kā par elaimi, daudzi no tiem, kuri jau sapņos redzēja evi sēžam devītās Saeimas mikstajos krēslos, savus vārdus ir samērcējuši gan Jūrmalas tualetē, gan, spēlējot pingpongu ar naudas paciņām, gan, meklējot ar dienesta suņiem ieejas durvis āžino, spiežot rokas *nepareizajiem* ārzemju politiķiem vai būvējot žogus tepat ap Mildu... Ēlāini izsakoties, sapnis par Saeimu vienam otram draud izkūpēt kā rīta migla saulainā dienā! O dara saprātīgs politiķis? Viņš pasēž tur, kur arī neveiksminieki mēģināja Ančānu Ilmāram aut ko kabatā ieslidināt, pakasa kreiso pusi, pasasa labo un – *eurika!* Rokā ir! Maisi! Tik daudz lātie un purinātie čekas maisi! Beidzot katrs arēs izlasīt sava kaimiņa vārdu, papildinātu slepeno aģenta segvārdu, nodrukātu melns z balta oficiālajā presē! Tā vietā, lai diskutētu ar godājamo deputātu kandidātu atbilstīgu morāles un kriminālkodeksam, sabiedrība šīs aizņemtā ar vētrainām diskusijām par to,

kurš aģents kad, kur un par ko ir rakstījis savu pirmo ziņojumu, aiz kurām durvīm klausījies un pa kuru atslēgas caurumu lūrējis... Pats par sevi saprotams, ka pateicībā par iegūto iespēju sarīkot šādu loteriju, vēlētājs aizmirsis pazudušos miljonus, lidojošās bites, ceļojošās naudas paciņas tualetēs, slepenās pārrunas un solījumus pašvaldības un parlamenta aizkulisēs un uz rokām jaunajā Saeimā ienesīs varoņus, kuri nebaidījās pārdurt samilzušo čekas augoni un parādīt tautai nelietīgo nodevēju sejas. Lai redz! Un lai viltīgie čekisti nesadomātu apturēt sirdsskaidro Saulvežu cēlo rīcību, saraksti jāpublicē, pirms jaunievēlētā Saeima ir tiesīga apturēt lēmuma izpildi – proti, pēc vēlēšanām, bet pirms jaunās Saeimas pirmās sēdes! Nu saki tu, cilvēk, ka forma neietekmē saturu! Uz poda sēdi, poda saturs galvā kāpj! Kaut kādi tur ekspertu šļupsti, ka maisos neatrodas tuvu ne tās kartītes, kuras tur bijušas sākotnēji, ka šāda rīcība var izraisīt virkni starptautisku tiesas prāvu pret Latvijas valsti no to puses, kurus par čekas

aģentiem nekādi nevarētu nosaukt, par kurām kārtējo reizi maksās vēlētājs, ka tādā gadījumā bezmaz visa dziesmotā revolūcija jānosauc par superslepenu čekas sazvērestību, saprotam ir tikai naivi šļupsti. Mūsu galvenie un lielākie specdienestu eksperti ir un paliek tie, kuri priekšstats par šo dienestu darbību ir veidojies pēc klasiķu – Džeimsa Bonda, štandartenfirei Štirlica un brašā majora Proņina parauga. Un pats svarīgākais – uz tantes Minnas bagātīgā izlūkošanas pieredzes pamata! Kā zināms, n Matai Hari, ne Filbijam, ne pulkvedim Laurer sam nekad nav bijis un nebūs tik precīzas un izsmeltošas informācijas kā Minnas tantei n komunālā dzīvoklī! Kompetentākās tante Minnas jau šodien droši zina ne tikai to, ka slēpjas maisos, – tām pilnīgi droši ir zināms arī tas, kā tajos nav. Atliek tikai uzdot viņār pēdējo jautājumu – kur sēdēs atmaskošana idejas autori – devītās Saeimas krēslos vai Jūrmalgeitas slepeno aģentu tikšanās vietā Jūsu DADZIS

MAISU MOKAS

Latvijas parlaments jau sešpadsmito gadu mokās ar čekas atstāto aģentūras sarakstu. Daļa *maisos* minēto tiesas ceļā ir pierādījuši savu nevainību un atklāties, kā Jormunda Lakuča gadījumā, ka patiesie provokatori no sarakstiem izņemti, to apliecina arī paši čekisti. Ir pamats uzskatīt, ka daļa šīs aģentu tādi nebūt nav bijuši. Tomēr tā vietā, lai maisu jautājumu risinātu Latvijas specdienesti, daži politiķi ar šo sarakstu padzību joprojām cenšas uzspodrināt apskaidēto autoritāti.

DADZIS iesaka:

MAREKS SEGLIŅŠ: – Vece kaule, galoše, lupate, nolūzuse adate ar gor a feine ace un ceke maisē! Kurš sola vairāk?

GUDDRPRĀTĪBAS

- Ja nezināt, kāpēc jums izrādījusies taisnība, – jūs ir iegāzuši.
- Ja ilgi ladināties mākoņos, tie sabiezēs.
- Ja pieejams tikai viens skatpunkts, iespējams, jums ir darīšana ar atslēgas caurumu.
- Ja galvā ir putra, tā tad katliņš vēl vāra...
- Vairākumā gadījumu saukt lietas īstajos vārdos ir ne vien nepieklājīgi, bet pat rupji.
- Labprātīgi dalās tikai viensūņi.

AUTOISMI

- Veiksmīgu autoavāriju veido divu vai vairāk cilvēku sinhronas darbības.
- Automašīna nav pārvietošanās līdzeklis, bet *tjūninga* poligons.
- Autorūpniecībai varam pateikties par katru trešo darbavietu, zārciniekus un kapračus pat neieskaitot.
- Reti kad nelaime tuvojas ar ātrumu, kas mazāks par 60 km/h.
- Daltoniķis ir cilvēks, kuram ir tiesības šķērsot ielu gan pie zaļās, gan sarkanās gaismas.
- Visapzinīgākais šoferis ir tas, kurš aizmirsis mājās tiesības.
- Ja jūs dzīvi pāragri pārtraukusi negaidīta tikšanās ar smago automašīnu, nekad vairs nešķērsojiet ielu tajā vietā.

Lūk, ko DADZIS ieraudzīja 9. maijā pie *pirksta debesīs*.

Pasākums izcēlās ar līdz absurdam sakāpinātu *demokrātiskumu*, kurā goda vietu ieņēma savulaik tik ļoti *miļais* ūsainais Tēvs un Skolotājs, kurš aizēnoja pat dzīvo Pasaules Valdnieku.

Laikam šis totēms nobaidīja pat mūsdienu policistus, kuri ar bijāšanu viņā noraudzījās. Punkts un āmen!

KŪPOŠĀ LATVIJA

Pavasaris krietni pāri pusei,
Latvijā arvien pēc dūmiem ož.
Lakstīgala noskumusi klusē,
Maigā rīklē asie kvēpi kož.

Stārķis ligzdu meklē, traks palikdams,
Drupas vien, kur pērn vēl mājas bij.
Kūlas pelnos garās kājas likdams,
Krakšķinādams ceptas vārdes rij.

Zvēri smeļ: – Ar ļaudīm gan ir joki.
Mājas svilst, bet kur tie dzīvos rīt?
Ja vēl nodegs mežā visi koki.
Nāksies drīz kā putniem ligzdas vīt.

Salāpīti, citi zemē rakti,
Sodīti par to, ka valda posts,
Tomēr gan pa dienu, gan pa nakti,
Trakie savu zemi svēpē nost.

Citām rumpis kārns, bet citam galīgs,
Tomēr padoms abiem vienāds tiek.
Ja reiz galvai jumts ir kļuvis valīgs,
Jaunas skrūves vietās jāsaliek.

INĀRA ŠTEINBERGA

G. Ziemeļa fotokolāžas

TESTS

Vai jums piemīt pareģa spējas?

Pavirši pētot seno latviešu gadskārtu kalendāru, jūs neko īpaši interesantu neatradīsiet. Vieni saulgrieži seko citiem, Mārtiņi nomaina Miķeļus, pēc Lieldienām nāk Ūsiņi, un tā augu gadu. Te pēkšņi jūs ieraugāt gluži negaidītu ierakstu – 25. maijs, Urbāna diena! (Kas tas par Urbānu?! Kur viņi ko tādu rāvuši?) Nākamais ieraksts uzkurina intrigu vēl vairāk: *Kaņepes sējuši Urbāna dienā!*

Skat, kā! Tad jau sanāk, ka mūsus senči nebūt nav bijuši tādi ciema muļķīši, kas naivi ticējuši baltajam dieviņam, Mārai un citiem pasaku tēliem! Viņiem gluži kā mūsdienās interne-tam tolaik ir bijuši pieejami augsti kvalificēti pareģoņi, kuri spējuši lūkoties nākotnē ne sliktāk par izslavēto Nostradamusu! Kā gan savādāk jūs izskaidrosiet nepārprotamo mājienu par mūsdienu nelaيمي – urbanizāciju, un ka tad visi būs no narkotikām pilnīgā sviestā sagājuši (kaņepju sēšana)?

Kāds tur vairs Da Vinči kods un teiksmainā ebreju pārcilvēka Jēzus pēcnācēju meklēšana! Mums pašiem savi supergudro pareģoņu dzimtas turpinātāji jāmeklē rokā! Protams, jāorganizē arī slepeno zinību (kādas nepārprotami mūsu viedie pareģoņi ir atstājuši) meklēšana seno latvju pilskalnos un birtalās. Vispirms pacentīsimies noskaidrot, vai kāds no jums, pats to nezinot, nav tiešs seno latvju praviešu pēctecis.

1. Ja grāmata *Da Vinči kods* ir bestsellers, vai tas nozīmē, ka to drīzumā varēs izmantot par pannas paliktni?

Jā. Nē.

2. Ja kosmosa pionieri ir suņi un mērkaķi, vai tas nozīmē, ka pirmie pie mums atlidīs behe-moti?

Jā. Nē.

3. Ja rīt ap pusdienlaiku tiks radīts jūsu klons, vai aizparīt jūsu bērni to sauks par papu?

Jā. Nē.

4. Ja cilvēki ir izgudrojuši datoru, kas ir daudz gudrāks par viņiem pašiem, vai nevarēja būt tā, ka mērkaķi savulaik izgudroja cilvēku?

Jā. Nē.

5. Ja jebkurā Visuma nostūrī divi plus divi ir četri, vai nav jocīgi, ka pie mums tas vienmēr ir

tik, cik vajag?

Jā. Nē.

6. Ja jūsu ledusskapis nedarbosies ve mēnesi, vai tas ietekmēs globālās sasīlš tempus?

Jā. Nē.

7. Ja vīrieši ir no Marsa, bet sievietes no neras, vai tas nozīmē, ka geji ir Zemes aborig

Jā. Nē.

8. Vai sievietei, kura gaida trīnišus, ē jāpriecājas, ka viņa tiek saukta par trīs vienā?

Jā. Nē.

9. Ja Amerikā tiek ražotas visas filmas, Ķīnā viss pārējais, vai tas nozīmē, ka mēs es tikai skatītāji?

Jā. Nē.

10. Ja jūsos snauz ģēnijs, bet jums ir ne to modināt, vai tas nozīmē, ka jāstrādā c lomātiskajā dienestā?

Jā. Nē.

Dominē atbilde **JĀ**

Diemžēl nevaru iepriecināt – jūsu dzīs nerit dižo latvju gudrinieku asinis. Jūs pā viegli piekritat visiem apgalvojumiem. Vai e izmēģinājis savus spēkus politikā? Note pamēģiniet! Cilvēki ar tik nefiltrētu pozitīvisr tur jūtas lieliski.

Dominē atbilde **NĒ**

Diemžēl nevaru iepriecināt – jūsu dzīslās ne dižo latvju gudrinieku asinis. Jūs esat pārlie kritiski noskaņots pret jebkurām idejām. Vai es izmēģinājis savus spēkus politikā? Ar tik krit ku attieksmi pret dzīvi no jums sanāktu liels opozīcijas līderis.

Atbilde ne **JĀ**, ne **NĒ**

Ne melns, ne balts rādās jūsu dzīves gājurn Diemžēl nevaru iepriecināt arī jūs. Par sp vecmāmiņas apgalvojumiem jūsu dzimtā n. neviena no mūsu viedajiem priekštečiem. V esat izmēģinājis savus spēkus politikā? Notei pamēģiniet! Diplomātiskais dienests jūs gaida

Urbānu uzrunājis DZINTARS MELN

KURMJA RAKUMI

- Jo labāk kādam klājas, jo grūtāk viņam līdz just.
- Viņam ir sava vieta tur, kur viņš bez galvas.
- Paradoksāli, bet cilvēku veiklība ir tā, ka viņš cenšas izvairīties.
- Āzis, kas blē, par grēkazi neder.

FRANČIS UŠANS

100 gramu un kultūra

- Alkohols mazās devās ir nekaitīgs, lietojot jebkāda daudzumā.
- Bezalkoholiskais alus – pirmais solis pretin gumijas sievietei.
- Dziedoņi ērkšķu krūmā. Remarka: vēmēji ērkšķogās.
- Daži ēd, lai dzīvotu, citi dzīvo, lai dzertu.
- Mēbeļu un citu priekšmetu stūru asums ir atkarīgs no uzņemto grādu skaita.

KĀRTĪGS SUNS VIENMĒR LĪDZINĀSIES
 SAVAM SAIMNIEKAM....

BOBELMANU APRINDĀS NAV CIEŅĀ
 UZSPIESTAS „LAULĪBAS”...

... UN, ZOBUS SAKODIS, VIŅŠ SOĻO PA
 DZĪVI AR PĀRSIETU, BET LEPNI
 PACELTU GALVU, MĒLI IZKĀRIS

ŠĀJĀS APRINDĀS PIE ĢURĀŠANAS
 VIETAS IZVĒLES VALDA BRĪVĪBA.

... UN KĀRTĪGS SAIMNIEKS, ARĪDŽAN, ARĪ
 NEATPALIKS NO KĀRTĪGA SUNĀ.....

DOBERMANA JAUNKUNDZE VIENMĒR
 JĀSARGĀ NO NEVĒLAMĪEM KAVALIERIEM

DADZIS VALDĪBĀ

Ari šoreiz DADZIS nespēja atturēties no tradicionālā SAEIMAS apciemojuma. Jūsu uzmanībai daži no tribīnes izskanējuši izteikumi.

A. Kiršteins (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Tad, kad tiek rīkoti homoseksuālistu gājieni, tad mūsu ārlietu ministram vienmēr ir ko teikt, cik tas ir labi. Tad, kad ir jāizsludina afroamerikāņu kultūras mēnesis Latvijā, tad mums priekšā ir atkal ārlietu ministrs. Taču tad, kad ir jāgodina Latvijas nacionālie karavīri, tad krūmos ir gan ārlietu ministrs, gan Valsts prezidents, gan Ministru prezidents!

A. Šlesers (Latvijas Pirmās partijas frakcija).

Taču ir dažas lietas, attiecībā uz kurām es gribētu, lai jūs, Gulbja kungs, atnāktu uz šo tribīni un atbildētu, vai šajā gadījumā es maldinu vai nemaldinu sabiedrību.

Lūdzu, pastāstiet, cik veiksmīgi jūs strādājat 2003. gada pavasarī tad, kad, būdams dzēruma stāvoklī, vienā no Latvijas naktsklubiem kopā ar pārējiem Jaunā laika domubiedriem jūs rīkojāties diezgan neadekvāti – izsaucāt speciālistus ar suņiem, lai ķertu narkodilerus. Un kāds tad ir rezultāts? Ja es nebūtu bijis personīgi aculiecinieks šim notikumam... Tad, kad suņi jau bija klāt, naktsklubā Latvija, jāsaka, skandāls bija liels. Un kāpēc šī informācija neparādījās sabiedrībai? Tikai tāpēc, ka blakus jums bija Jaunā laika premjera tuvs līdzgaitnieks Titava kungs, kurš veiksmīgi šo lietu nomenedžēja, lai informācija nenonāktu presē.

M. Gulbis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Godātie kolēģi! Man jārunā tagad ir par pieprasījumu. Man jāsaka tas, ka Šlesera kungs ir ar Jaundžeikara kungu vienā partijā.

Šlesera kungs, atbildiet jūs uz jautājumu! Kad es aizgāju no Jaunā laika un vēl kāds, cik jūs man piedāvājat kukuli un cik lielu?

(Zālē liels troksnis. Starpsaucieni.) (No zāles: Vai! Cik? Cik solīja?)

Šlesera kungs, pasakiet, vai nebija tāda runa! Un es teicu: Šlesera kungs, mums šī tēma ir jāaizmirst!

Šlesera kungs, ja jūs metat akmeni citā lauciņā, paskatieties, lūdzu, uz sevi!

K. Šadurskis (frakcija Jaunais laiks).

Bet nobeidumā ļaujiet man parunāt ne par tēmu. Paldies Šlesera kungam par jauko runu. Un Gulbja kungam jāsaka, ka Šlesera kungs jau laikiem ir speciālists šajos jautājumos, bet mani pašu tikai tīra zinātkāre moka: vai tā bija standarttakte – 20 000 eiro, kā esam dzirdējuši, vai vairāk vai mazāk.

A. Šlesers (Latvijas Pirmās partijas frakcija).

Gulbja kungs! Man ir jāizsaka nožēla, ka no šīs tribīnes jūs tā arī nepateicāt, ka tā bija taisnība – ka jūs dzērumā izsaucāt speciālistus ar suņiem, lai tramdītu narkodilerus pēc tam, kad jūs, starp citu, neielaida bez biļetes Woodoo naktsklubā.

Kas attiecas par kukuliem. Ja jūs neesat griezieš tiesībsargājošajās iestādēs ar sūdzību, ka kāds mēģina jums dot kukuljus, jūs vismaz varējāt šo ziņu nosūtīt Romas pāvestam tajā vēstulē, ko jūs sūtījāt jau vienu reizi. Arī tur jūs esat to aizmirsis.

Tā ka šajā gadījumā, protams, visvieglāk ir mētāties ar vārdiem, nevis atbildēt par konkrētiem faktiem.

(No zāles dep. M. Gulbis: Ainār, es tevi toreiz pasaudzēju.)

Jūs esat dzērumā šādus uzdevumus devis, un tāpēc es domāju, ka jums vienkārši ir jākaunas par savu rīcību.

Un trakākais...

J. Pliners (politisko organizāciju apvienība Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā frakcija).

Atcerēsimies, – pirms pāris mēnešiem un zemnieki izvirzīja šo ideju ieviest šādu bežojumus, un Latvijas Pirmā partija to atbalstīja. Es piekritu iepriekšējam runātajam tas bija pirmsvēlēšanu triks. Un, starp citu, televīzijā to veco reklāmu, kur cienījamā l. ūdre – es nevaru atcerēties, man ir slikta galva – laikam skūpstījās ar zirgiem tur vai arī ar zirgiem, atvainojiet... atvainojiet, la valoda nav mana dzimtā valoda... Es skar vēl vienu otru godāto kungu: viens tur krāsme ar zaļu krāsu...

(No zāles: Plineru uz sešām sēdēm izslēgt!) Tātad jau tomēr bija drusciņ pirmsvēlēšanu lāma... Kā vienmēr – domājat vienu, bet otru, un nekas diemžēl mums nemainās.

I. Emsis (Zaļo un zemnieku savienība frakcija).

Lai prese un visi citi mediji vairāk nodarītu ar analītisko darbu un mazāk ar to, ka vienpārvers deputātu par kaut ko līdzīgu ikdienas tojamai precei, kā, piemēram, reklāmā par Alu.

J. Pliners (politisko organizāciju apvienība Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā frakcija).

Godātie deputāti! Jūs, bez šaubām, esat politiski aktieri. Žēl, ka viens otrs no jums ir liels klauņam. Jūs taču dzirdējāt, ka Karina kungs stāvēja šajā augstajā tribīnē un kā pionieris, ja negāzt komisijas priekšsēdētāju. Arī Šadurskis kungs, tikai no vietas, kā pionieris svinīgi negāzt komisijas sekretāru. (No zāles: Nedzirdi!) Var smieties, bet arī jūs dzirdējāt, kā Dolgoprijs kungs aicināja ievērot demokrātiju. Es domāju, ka mums ir jānobalso un jāvirzās tālāk... atkārtot: ir jābeidz šī izrāde. Starp citu, drīz būs ļoti nopietna lieta – hokejs. Latvija spēlēs ar Kanādu. Nokavēsiet!

P. S. sk. LATVIEŠU TAUTAS TICĒJUMI 22.lpp.

DADŽA VIESIS

DADZIS atkal izmetis informācijas makšķeri, tēmējot Latvijas dziļajos ūdeņos. Blakus uz celma piemeties Gada televīzijas zvaigzne Jānis Domburs. Jaunumu gan nebūs, taču saruna norisinās patikamā gaisotnē un J. Dombura domas ir prātīgas un interesantas.

DADZIS: – Jāni, galu galā, kas notiek Latvijā? Koncentrējamies, nedomājam par raidījumu...

Jānis Domburs: – (Domā) Raidījums jau arī atrodas Latvijā. Faktiski mums ir bijusi vajadzīga putnu gripa. Visas tās vakcīnu pirkšanas, vakcinēšanās, vakcīnu nepietiekamības, tas viss ir baigi feini. Un arī parastā gripa. Jo tad ir iespēja aizmirst reālās slimības, piemēram, atvītiem ir īsa atmiņa, latvietis ir lētticīgs. Patiesībā tas arī ir tas, kas notiek Latvijā! Ir svarīgi, ka mēs izdomājam sev ūdeni ceļgalā, lai aizmirstu pārējās slimības.

DADZIS: – Vai jums pašam nav bail no putnu gripas?

J.D.: – Nav.

DADZIS: – Vai esat lasījis epidemioloģijas ziņojumu par putnu gripu?

J.D.: – Nē, neesmu. Kopš apmēram pirms trim gadiem izlasīju dzīvnieku labturības noteikumus, esmu sapratis, ka šajā žanrā tālus literāros augstumus vairs nav iespējams sasniegt.

DADZIS: – Sabiedrībā valda uzskats, ka Domburs ir nīgrs Latvijā iekārojamākais īrietis. Kā tas ir – vai sieviešu fanu pūļi neseo?

J.D.: – (*Smejas*) Par to iekārojamāko – tas man ir nedaudz aiz matiem pievilkt. Nav jau gan kā mūziķiem, ka pa logiem fanes lien iekšā.

DADZIS: – Varbūt baidās?

J.D.: – Varbūt... Bet par nīgrumu nu gan ezinu, es domāju, pietiekami daudz cilvēku zīst, ka mans raidījums ir humora vai drīzāk onijas raidījums. Dažas anekdotes ir bijušas, kas iegājušās raidījuma folklorā, piemēram, ar kurmīti, kurš var vairāk arī nerakt. Tā ir tāda raidījuma sastāvdaļa... Redziet, kā teiktu Ainārs esers, – tas nāk no iekšām. Pats šķīļas.

DADZIS: – Paturpinot domu – kad jūs pirmoreiz bučoājaties?

J.D.: – Ļoti neapzinīgā un neapzinātā vecumā. Mācīšu ne bērnodārzā! Bērnodārzā neesmu gājis,

šis bērnu masu audzināšanas formāts man ir gājis secen.

DADZIS: – Tāpēc jūtaties kaut ko zaudējis?

J.D.: – Domāju, ka šis fakts neatņēma iespēju arī bučoties.

DADZIS: – Vai piekritat apgalvojumam, ka sieviete pūderē seju, bet politiķi – smadzenes?

J.D.: – Pirmā puse ir taisnība, esmu to redzējis dabā. Otrajā daļā – neesmu pārliecināts, vai to, ko pūderē, var pilnvērtīgi nosaukt par smadzenēm...

DADZIS: – Vai latviešu politiķi vispār ir spējīgi kaut ko nopūderēt? Varbūt viņi ir garlaicīgi tipi?

J.D.: – Nemaz! Garlaicīga ir viņu valoda, kad viņi uzņem noti un dragā. Bet man raidījumā nav laika izcilāt viņu individualitātes. Ar septiņiem astoņiem cilvēkiem raidījumā nav laika!

DADZIS: – Tomēr daudzus secinājumus noteikti palīdz izdarīt cilvēka ķermeņa valoda, arī jūsu raidījumā ir manāma tāda kā psiholoģiskā atkailināšana...

J.D.: – Tas konceptuāli bija viens no maniem noteikumiem jau pašā sākumā. Mēs sēdēsim krēslā, kuriem nav balstu, kuros nav īpaši ērti un nevar atgāzties. Tad jau grūti kaut ko noslēpt. Manam krēslam ir balsti, jo man tas nav tik aktuāli – man ir jāgrozās, bet tādu krēslu bez balstiem laikam nemēdz būt.

DADZIS: – Ko domājat par mūsu prezidentes žestu valodu?

J.D.: – Es domāju, pirmais solis ir pārliecināties. Toreiz, uz Mežaparka skatuves, kad viņa sāka, vajadzēja intensīvāk turpināt. Diemžēl latviešu valoda ir nabadzīga – saules dainu pētniekiem un psihologiem ir jāpapūlas, lai varētu šo talantu izkopt līdz pēdējam.

DADZIS: – Kā jums šķiet, vai mūsdienās

politiķi ir cēli kā bruņinieki? Vai strādā c mērķu vārdā?

J.D.: – Es domāju, ka viņi ļoti cenšas, lai būtu cēli, un tamdēļ tādi arī izskatās. Taču maitā viņi, tiklīdz ko sāk darīt mērķu vārdā, un priekšā rodas krustceļi... Tur ir kāds āķis. Var latvju folklorā ir pareizā atbilde...

DADZIS: – Vai varat tagad noskaitīt kādu tās dziesmu?

J.D.: – Varu! Bet ne tagad. Man ir pašcenzi, kas saka, ka tā noteikti nebūs istā. Tas ir Mēr kas sēž iekšā!

DADZIS: – Mērfijismi ir labi brīdinātāji. Jums ir arī kāds *domburisms*?

J.D.: – *BĒ BĒ brokastīs* uzradās melnais gar Domburburs. Domburburs ir jau radīts tēls, es to vairs sen nenodarbojos, bet viņš dzīvo p par sevi. Man nekas vairs nav jārada – *domburismi* paši jau sevi atražo.

DADZIS: – Kā jums veicas ar humoru dzīvē?

J.D.: – Kā kārtīgam latvietim – vāji.

DADZIS: – Aizmirstiet raidījumu, atslābiniet un mēģiniet atcerēties gadījumu, kad veseli dzīves uztvere jūs ir izglābusi kādā pikantā tuācijā.

J.D.: – Labi, ieejam transā... Bet baidos, tādu gadījumu pastāstīt nevarēšu. Redzi manā uztveres līmenī humors un tā dažē apakšpaveidi ir noteikts intelekta sasniegšan formas apliecinājums, es tiešām tam svēti ticu.

Spriežot pēc tā, ka es savā laikā, pirms kādiem gadiem desmit, biju daudz nopietnāks un nīgrāks, ar cietāku seju nekā tagad, es gribē cerēt, ka tas liecina nevis par degradāciju, bet attīstību. Dzīvē ir veicies ar cilvēkiem, kuriem ir šis veselīgais skats uz dzīvi. Man tā atvērs pavisam nesen.

DADZIS: – Dzīve piespieda?

J.D.: – Kā to ņem. Ir dažādas vides, kur ir dažādi humori. Teiksim, sporta komandā kur jaunībā galvenokārt pavadīju laiku, sa starpējā uz zoba vilkšana ir pavisam savādā nekā cita veida kolektīvos. Iesauku došar un savstarpējā izjokošana ir paskarbs jocīgs stils. Akadēmiskā vidē to novērtētu ja ne p dzīvniecisku, tad degradētu un rupju attieki mi gan. Bet vide mainās, mainās arī dzīves u tvere.

DADZIS: – Jums pašam bija iesauka?

J.D.: – Jā, nu jā, dažas bija. Bija pāris...

DADZIS: – Padalieties ar mums, vai atklāsi kādu savu iesauku?

J.D.: – Protams, ka nē! Radīt cilvēkiem iespēju mani apsmiet (*Smejas*)...

DADZIS: – Tas taču ir bailes!

J.D.: – Protams! Bailes ir dabisks cilvēka formāts. Es pilnīgi piekritu teorijai, ka nebaidās tikai idioti. Negribētos vēl tik ātri tapt norakstītam.

DADZIS: – Nebaidoties – ko jūs novēlēt DADŽA lasītājiem?

J.D.: – Galvenais, neļaut pieaugt tai cūka maskai pie sejas.

DADZIS: – Kā pašam veicas ar maskām?

J.D.: – Nu, es cīnos ar to cūkas masku, cīnīšos, lai nepieaugtu...

DADZIS: – Liels paldies!

J.D.: – Lūdzu!

Nesmeijies!!!

DRAUGS, VISA TEORIJA PELĒKA.

Uzņēmējdarbība, kā zināms, ir gauži sarežģīta lieta, un būtiski ir atšķirt iesācēju no pieredzējuša cīnītāja. Augstskolās tiek skaidrotas visdažādākās metodikas un biznesa stratēģijas, bet dzīve tajās ienes būtiskas korekcijas. Jums, piemēram, piedāvā nomāt zemes gabalu stratēģiski izdevīgā vietā Rīgā, Ķīpsalā, Matrožu ielā. Piedāvājumu izsaka visnotaļ cienijama, Latvijas valsti pārstāvoša iestāde, proti – Finanšu ministrija Valsts akciju sabiedrības *Valsts nekustamie īpašumi* personā. Pats par sevi saprotams, uzrādot savas īpašuma tiesības – ierakstu zemesgrāmatā. Kā rīkosies iesācējs uzņēmējs, kurš naivi tic tam, ko redz savām acīm? Parakstīs nomas līgumu, kā to 1998. gada 10. novembrī izdrija SIA STEP-2. Savukārt pieredzējis uzņēmējs? Pareizi! Pieredzējis uzņēmējs pakonsultēsies, kur vajag, parunās, ar ko vajag, kļuvis paies maliņā un nogaidīs.

Nē, ne pasaules galu, ne jaunus grēku plūdus vai vulkāna izvirdumu. Vispirms viņš nogaidīs pāris gadījumus, līdz Rīgas rātskungi apstiprinās jauno detaļplānojumu, bez kura nekāda apbūve

Ķīpsalā nav iespējama. Un galvenais – viņš gaidīs gaismu no augšas. Ne jau pats – pieredzējušam uzņēmējam gaisma no augšas atspīd jau tad, kad viņš uzmet pirmo skatienu papīriem un dziļi paraugās dažu ierēdņu acīs. Gaismai no augšas jānonāk pakāpeniski līdz Rīgas brīvostas ierēdņiem, Rīgas domniekiem, Satiksmes ministrijai, tiesnešiem un vēl un vēl... Un nonāk! Vispirms neliels gaismas stars apgaismo Rīgas brīvostas un Satiksmes ministrijas ierēdņu prātus, kuri pēkšņi atceras, ka minētais zemes gabals saskaņā ar Rīgas domes 1992. gada 13. novembra lēmumu ietilpst Rīgas ostas robežteritorijā un, raugi, 2005. gada 26. jūlijā Finanšu ministrija atgriež zemesgabalu Rīgas brīvostas valdījumā un tā paša gada 26. septembrī īpašuma tiesības uz to nostiprina Satiksmes ministrija.

Un tad, jautās naivais nomnieks? Vai nav vienalga, no kā nomāt zemi, ja vien nomas līgums tiek izpildīts, nauda maksāta un *ģenplāns* beidzot apstiprināts, tā kā beidzot var ķerties pie projektēšanas un būvēšanas? Ak, svētā nevainība! Un gaisma no augšas, kuru tik pacietīgi ir gaidījis pieredzējušais uzņēmējs? Un dziļā ielūkošanās ierēdņu acīs?! It īpaši, ja tajās var izlasīt, ka minētais zemes gabals brīvostai vajadzīgs tāpat kā zaķim stopsignāls un viņi to gatavojas tuvākā nākotnē nodot Rīgas domei, bet tas savukārt nozīmē, ka jaunie nomnieki to varēs privatizēt, turklāt likumīgi! Kad ierēdņu prāti ir pietiekami izgaismojušies, viņi sāk saprast, ka nomas

līguma pārslēgšana ar iepriekšējo, naivo nieku nebūt nav tik izdevīga kā ar pieredzējušu uzņēmēju. Atliek tikai neliels sīkums – lai gaisma tik spoži apgaismojusi brīvostas ierēdņus, apspīdētu arī neuzpērkamos Temīdas k... Un ko tu neteiksi – apspīd arī! Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa ar savu spriedumu gada 10. janvārī apmierināja Rīgas brīvostas valdes prasību par nomas līguma ar SIA STEP-2 laušanu, atsaucoties uz to, ka Finanšu ministrija 1994. gadā nav bijušas tiesības reģistrēt iepriekš minēto zemes gabalu zemesgrāmatā uz vārda.

Ak, Zālaman, Zālaman! Tava gudrība ir Latvijas tiesnešu priekšā! Turpmāk katrs uzņēmējs, pirms parakstīt nomas līgumu, no noligs vismaz divas privātdetektīvu firmas, kas veiks ne tikai valsts iestāžu pilno auditu noskaidrotu, vai konkrētajai ministrijai ir bas uz to vai citu īpašumu un paraksta tiesības netiks anulētas tuvāko simtu gadu laikā, bet arī pārbaudīs visus atbildīgos ierēdņus viņu rados trijās paaudzēs nav bijuši aizdomas saslimšanas gadījumi. Saprotams, teiktais ir tiecas uz pieredzējušiem uzņēmējiem, redz gaismu no augšas un saprot, kurā līnī tā apspīdēs arī atbildīgos ierēdņus... Tā mācamies, dārgie, mācamies! Uzņēmējdarbā ir viena sarežģīta lieta...

A. RŪK

 P. S. Vai zini, ka muļķīgākās lietas tiek darītas pilnīgi nopietnu sejas izteiksmē? Lasi 11. lpp. – DADZIS TESTĒ!

J. Kārklīņa ilustrācijas rakstam DRAUGS, VISA TEORIJA PELĒKA

SKAIDROJOŠĀ VĀRDNĪCA

Baumas – nebijušu faktu argumenti.

Rīteņi – tabletes pret sociālām slimībām.

Lūgšana – dialogs, kura laikā jūsu sarunu biedrs ietiepīgi klusē.

Nulle – dzīves saliekts vieninieks.

Daba – divaina vieta, kur cilvēks vēl nav bijis.

Atpūta – darbaholiķa pagiru sindroms.

SAKĀMVĀRDI

- Bagāts dara, kā grib, nabags arī – kā bagātais grib.
- Kamēr septiņreiz mērīsi, cits jau nogriezīs.
- Kļūdīties ir cilvēcīgi, bet vainot citus savās kļūdās – vēl cilvēcīgāk.
- Ko sēsi, to pievāks kaimiņš.
- Labs draugs, bet norakstīt neļauj.
- Ko skolā noslinkosi, to Saeimā atgūsi.
- Kurš smejas pēdējais, nav sapratis jokā.

POLITISMI

Gan nauda, gan politika ir kā narkotikas: tās sniedz gan baudu, gan rada atkarību.

(Jurģis Liepnieks, A. Šķēles bij. padomnieks)

Politikā un mīlestībā nav miera, ir tikai pamiers.

(Gastons de Levis, franču rakstnieks)

Politikā – cilvēks, kurš, ieraudzījis gaismu tuneļa galā, sāk rakt citu tuneli.

(Džons Kuintons, angļu zinātnieks)

Politikā, tāpat kā gramatikā, kļūda, kuru pieļauj visi, tiek izziņota kā likums.

(Andrē Malro, franču rakstnieks)

P. S. Gribi zināt kas ir – KĻŪDU TEORIJA! Ieskaties 26. lpp.!

KOMENTĀRS

CIK MAKSĀ PĪŠĻI?

DADZIS ilgi domāja, kam būtu jākomentē autora pārdomas par sarežģītajiem biznesa zigzagiem un beidzot saprata – ņemot vērā, ka tiesvedība šajā strīdīgajā jautājumā vēl nav izbeigta, kādam sevišķi pieredzējušam

un apgaismotam ierēdnim varētu šķist, ka kāds cits grib izdarīt spiedienu uz brīvostas ierēdņiem vai, nedod Dievs, augsto tiesu. Tādēļ DADZIS aprobežojās ar īsu konsultāciju pie tādām vispāratzītām biznesa autoritātēm, kā klibais Ješka, Vasja Krivojs un Maņka Blonģinka. Kā vienā mutē apgalvoja visas trīs augšminētās autoritātes, feļetonā aprakstītais paņēmieni plaši pazīstams rūdītu biznesmeņu aprindās zem kodēta nosaukuma *pārmešana* (nejaukt ar pārmešanu Jūrmalgeitā!). It īpaši populārs šis paņemiens esot saistībā ar pašvaldības un valsts īpašumu iznomāšanu un privatizāciju. Būtiska nozīme *pārmešanas* realizācijā praksē esot pēkšņiem gaismas uzliesmojumiem ierēdņu galvās, kuru rezultātā parādās līdz tam nezināmi papīri, aizmirsti likuma panti, pazūd un parādās paraksti. Īpaši svarīgi, lai gaisma vienlaiku uzliesmo arī tiesībsargājošo instanču darbinieku galvās, pie kam tik spoži, ka nevar saskatīt vairs ne mazāko traipiņu uz ierēdņu spožā mundiera... Patiesi, nav viegli mūsdienās būt uzņēmējam!

Jūsu naivais DADZIS

Vasjas Krivoja biznesa shēmu iemūžināja

Nosvilusi kaudze ir zemāka nekā iepriekš. Taču augstāka vai zemāka, tā ir un paliek cūcība.

Vērigākie DADŽA lasītāji, vismaz tie, kuri turējuši rokās atjaunotā žurnāla oktobra numuru, būs pamanījuši, ka šad tad DADZIS iekļūst arī kapiņos. Savu reizi tādēļ, lai padusētu un atkal augšāmceltos, savu – lai redzētu cūcības.

Aktiera Edgara Liepiņa talanta cienītāji šogad 27. maijā kā ik gadu pulcēsies Skultes kapos, lai atcerētos šķelmīgo, nebēdnīgo un drosmīgo mākslinieku. Izskatās, ka šogad tāpat kā iepriekšējos gados atbraukušie vēros ne tikai senatnīgo, sakopto kapsētu un tēlnieka Ulāda Kurzemnieka pieminekli *skumjamajam kļaujam*, bet arī stulbu, nejēdzīgu, toties jo iespaidīgu mēslu čupu, kas atrodas turpat pie vārtiem, blakus kapličiai. DADŽA rīcībā gan nav eirosertificētu mērinstrumentu, taču rūpīgi visu izmērot, varētu izrādīties, ka mēslu kubikmetri slienas tikpat augstu kā kapliča. Kazi, dažs pavadītājs ar švakāku redzi bērēs saminstinās, kuras *celtnes* virzienā doties, un nesaprašanā mīnājas pa pērnajām lapām.

Kapi atrodas Skultes evaņģēliski luteriskās baznīcas draudzes īpašumā. Vietējās pašvaldības mēģinājumi kaut ko darīt lietas labā atgādina gadiem ieilgušu staigāšanu no Poncija pie Pilāta, piedošanu, no Skultes draudzes pie LELB Konsistorijas, bet runas mēslu pārvietošanas izgāztuves virzienā neietekmē – lai nu kas, bet īpašuma tiesības mūsu valstī patiešām ir svētas. Savukārt Skultes ev. lut. draudzē DADZIM skaidro, ka atkritumu izvešana esot ļoti dārga un draudze to nevarot atļauties. Blakus kapličiai taču viss esot kārtībā – proti, tur nenotiekot

Uzraksti divainā latviešu valodā aicina šķirot

Interesanti, pēc cik ilga laika atkritumu kaudze apjozis visu kapsētu?

nekas cits kā tikai dabisks trūdēšanas process. Starp citu, šos pīšļus, atvainošanu, trūdzesi tepat no draudzes var arī iegādāties – pavarī saimniecībā tāda ir ārkārtīgi noderīga, esot jau praktiski cilvēki, kas pa kravai to draudzes nopirkuši – patiešām laba, gadiem izturēta trūdzeme! Šaubu nav – lai nu kā, bet trūdi kapos aizvien mēdz būt kvalitāti.

Paldies, DADZIM pīšļus laikam tomēr nevajag pat pa lēto ne. Starp citu, šie pīšļi, atvainošar atkritumi šeit tiek arī šķiroti. Mjā, moder ekoloģiski, ekonomiski – nav ko iebilst. Tikai vai nevienam neienāk prātā, ka ir lietas, ar kurām nevajadzētu tirgoties, un ka elementāra kapu tīrība ir ja ne gluži svēta, tad vismaz cilvēcīgā. Jā, reklāmas pauze, – to trūdzemi par kādies četrdesmit latiem varētu sarunāt, bet cik mak cieņa pret mirušajiem?

Interesanti, ko par šo absurdo izrādi vār priekšā teiktu Edžus, kas te atdusas? Varb ironiski atsmietu, ka vajag tik rakt...

Mēslu čupā raknāja:
S. KURM

Nedēļā, kad tapa feļetons, šai Gestliem līdzīgajai izgāztuvei pielaiста uguns.

Vietējie stāsta, ka šādi kapsētas izgāztuve tiek atkopta ik pavasari. Šoreiz pāris metru augstumi nosvilusi

VĀRDS LASĪTĀJIEM

Šovasar 3. jūlijā Fricim Makstniekam būtu 70

Fricis Makstnieks – izcils mākslinieks un mākslas pedagogs, kurš izstaroja labestību, gudrības un humora gaismu, tā viņu savulaik raksturojis mākslinieks Jānis Anmanis.

Pieminot mākslinieku, Talsu novada bibliotēka sadarbībā ar DADZI sarīkojusi skolēnu karikatūru konkursu. Šajā numurā publicējam deviņus labākos darbus.

Cerot jaunus autorus ar laiku uzņemt savā karikatūristu pulkā, DADZIS novēl veiksmi visiem konkursa dalībniekiem!

Talsu sākumskola, 3. b klase

AKSELS DANIĻINS

Talsu 2. vsk., 9. b klase

MATĪSS EI

Talsu Valsts ģimnāzija, 7. c klase
UNA PULKSTENE

Talsu 2. pamatskola, 6. a klase

KRIŠJĀNIS RI

Valdemārpils vsk., 10. b klase

MAIJA NĀCKALNE

1. ZĪM. – BEIDZAS ĒSMA, UZZĪMĒ TĀRPU

Vandzenes vsk., 9. klase

2. ZĪM. – IZVELK LIELU UZZĪMETU ZIVI

ARTŪRS BETE

Vandzenes vsk., 6. a klase

AIVA DC

LIELDIENAS

Laucienes pamatskola, 8. a klase

PUKES

GUNDEGA BRŪVERE

Talsu 2. vsk., 5. a klase

ELĪNA PUTRAŠEVIC

DADZIS TESTĒ

LATVIEŠU GAUMĒ

– Sveicināts, brālēn, – laužītā latviešu valodā teica Astors, līdzko bija dabūjis pāri sliekšnim milzīgo čemodānu. – Sauciet mani vienkārši par Toru!

Biju gatavojies uzņemt tikai gadiem nedrēzētu radnieku no Kanādas, bet izrādījās, ka darīšana būs ar sengrieķu dievu. Ātri noskaidrojās, ka aborigēns nespēs piedāvāt atsevišķu guļamistabu un vannu, viņš ķērās vēršim pie rāgiem.

– Visu mūsu stāstu draugiem, ka esmu latvietis, – viņš nopūtās, – bet, ko nozīmē dzīvot kā īstam latvietim, zinu tikai no grāmatām. Visi tie upurakmeņi, dižozoli un štovēti kāposti ar skābputru... – viņš sapņaini noelsās.

Man nebija ne jausmas, kā garšo štovēti kāposti ar skābputru, pat spēka pīrādziņus pērku tuvējā konditorejā, tomēr turpmākā saruna atklāja, ka radnieka vēlme izbaudīt tradicionālo latviešu sadzīvi ir negrozāma. Es uzzināju, ka dzīve senlatviešu gaumē ietver jēdzienus sieņa guba, dūmistaba, slaucene, sklandu rausis, gadskārtu svētki, vāķēšana un citus, ko mana latviskā apziņa reducēja vienā, toties visaptverošā jēdzienā – problēma.

Jau nākamajā dienā, taujājot pēc iespējas dažas dienas padzīvot tradicionāli latviskā garā, apzvanīju pusduci lauku sētu. Pirmajos mēģinājumos veiksmē nebija mana sabiedrotā. Smalkākie viesu nami sūtīja uz citām vietām, tur savukārt aplaimoja ar aizrautīgu stāstījumu par viņu 18. gadsimtā celtās mājas vēsturi. Bet nekādu senu tradīciju, svētku vai mājās gatavotu latvisku ēdienu. Nekā.

Tad sazvanīju *Dzirnupes* – īstenu zelta dzīslu. Tā kā pēc ilgajām sarunām jutu mostamies izsalkumu, uzreiz jautāju, kādus tradicionālos ēdienus viņi varētu piedāvāt.

– Putras, zāļu tējas... ir arī maizes krāsns.

Tors sēdēja blakus un izskatījās sajūsmināts.
– Turklāt viņiem ir ezers un upe, kurā varētu ķert zivis, – es pačukstēju.

– Vēžus! – izsaucās Tors un es paklausīgi atkārtāju.

– Tos gan ne – vēl nav pamodušies.

– Varbūt mēs varam tos vispirms uzmodināt un tad ķert? Tomēr nē. Žēl. Un kā ar svētkiem? Maija beigās senajiem latviešiem to nav bijis? Varbūt varam izlikties, ka Meteņi ir pienākuši agrāk, un nosvinēt tos?

Arī to viņi negribēja darīt – toties izteica atziņu, ka ikviena diena ir svētki. Jā, man arī allaž ir patīcis atzīmēt Otrdienu, īpaši apzinoties, ka šajā dienā ielānota Tora došanās senlatviešu skavās.

Painteresējos, vai viņiem tuvumā nav kāda ozola, kuru varētu pielūgt īstenā senlatviešu garā. Jā, izrādījās, ka turpat netālu esot vairāki meži ar daudziem ozoliem. Un upurakmens ar spēcīgu enerģētisko lauku!

– Jā, man patīk upurakmeņi! – radnieks berzēja plaukstas, bet es kā sazombēts velis atkārtāju: – Jā, man patīk upurakmeņi!

– Pēc tam jūs varēsiet atpūsties klētiņā, divās koka gultās, – turpināja patīkama balss klausulē.

– Pēc tam tu varēsi atpūsties koka gultā, – es sacīju Toram.

– Pag, pag... Vispirms viņi mūs aizvedīs pie upurakmens un tad guldīs koka gultās? – iebrēcās radnieks un metās prom.

Es paliku domājot – ko īsti lauku tūristu mitnēs grib redzēt ārzemnieki un vai eiroremonta apvienojums ar dūmu pirtiņu maz ir iespējams...

Par lauku tūrismu interesējas
V. VOLKOVS un J. PLATĀ

J. Kārklīņa ilustrācija

FAKTS

- *Dzirnupes* atrodas Viļķenes pagastā, 14 km no Limbažiem.
- Lauku tūrisma asociācijas Lauku ceļotājs mājaslapā www.celotajs.lv ir atrodamā informācija par 422 naktsmitnēm dažādos Latvijas nostūros.

I. Melgailis

ES un mēs

KAS MEITIŅU BALTU NEDA

Pavisam nesen kāds nomaldījies DA lasītājs Tallinā noklausījās sarunu starp vām viņam pazīstamām Latvijas pilso A. un B. Jāpiebilst, ka A. ir izglītojies s tunkopšanā un parasti bez mazākajām tībām darbojas ar lakām, maskām, krēn un pienīņiem; A. parasti izskatās kā konča, kam līdz derīguma termiņa beigār tālu!

A.: – Paklau, es nesaprotu, no kurienes m radušās šīs pumpas?

B.: – (ieturēdama kaifīgu pauzi, lai izl dītu paziņas nedienas ar fasādi) Mmm, k pumpas? Es neko neredzu!

A.: – Paskaties taču uz mani! Lielas, sa nas pumpas!

B.: – Ā... Patiešām! Tev tādas vienmēr?

A.: – Nē! Kā ierados Tallinā, tā parādijās..

B.: – Tās ir no ūdens. Ūdens katrā vietā ir vādāks.

Šeit atstāsim A. un B. pētām pumpas pārliecinoši parādītu, cik operatīvi darbu žurnāls DADZIS! Mūsu lasītājs nekavējo ziņoja izmeklētājam Secim par dzirdēto runu. Izmeklētājs Secis metās skaidrot, kā gan ūdens, kas veido 90 % no cilvēka ma var izspēlēt šādu nejauku triku ar jaunķ dī, kas bija izdzērusi Tallinā pāris tases tē ūdenim taču jābūt tīram, Eiropas Savien kā nekā!

Neticami laipnā Valsts sanitārās inspel jas darbiniece J. V. pastāstīja, ka Eiropas vienības dalībvalstīm likumdošanas proc ir jāvadās pēc Eiropas Padomes direktīvas 83/EK par dzeramā ūdens kvalitāti. Izsakot īsi un skaidri, tajā ir rakstīts, ka dzeramā ūdenim jābūt dzeramam! Bet – un tas ir p svarīgākais – tajā ir arī rakstīts, ka pieļauja izņēmumi, ja kādā reģionā nav iespējams ā visu savest kārtībā.

Latvijā Ministru kabineta 29.04.2003. not kumu Nr. 235 19. pants paredz, ka, ja dze mais ūdens attiecīgajā ģeogrāfiskajā teritor neatbilst prasībām, (...) veselības ministrs v noteikt ūdenim pazeminātas nekaitīguma v kvalitātes prasības (īpašās normas) uz laik kas nepārsniedz trīs gadus. Ja nepieciešan īpašo normu piemērošanu var pagarināt trijiem gadiem. Izņēmuma gadījumos īpa normu piemērošanu var pagarināt atkārtoti v uz trijiem gadiem. Piemēram, Valkā šīs īpaš normas ir piemērotas 54 % ūdens apgād sistēmu, Ludzā 62 %, bet Alūksnē – 100 (Valsts sanitārās inspekcijas 2005. gada dati).

Par dzeramā ūdens kvalitāti Latvijā ir atb dīgas pašvaldības. Valsts sanitārajā inspekci DADŽA lasītāji un arī parastie mirstīgie var p samaksu pasūtīt pētījumu.

Labāk tomēr vienkārši iesniegt sūdzību, j tad inspicēs bez maksas!

Bet ko iesākt ar ekspertīzes slēdzienu līc brīdīm, kad krānā parādīsies kvalitatīv ūdens? Gaidīt – kad atceļ īpašās normas.

EDGARS OZOLIŅ

Iestāšanās ES ietekmē mūsu valsts likum došanu, ekonomiku un sadzīvi. Nereti tas rad dažādas problēmas un pārpratumus. Ja jum ir jautājumi, kas saistīti ar ES, uzdodiet to izmeklētājam Secim un lasiet atbildi rubrik ES un mēs.

G. Vīdredža zīmējums

VIZMA BELŠEVICA,
1931. g. 30. maijs – 2005. g. 13. augusts

PAR VIZMU BELŠEVICU

Šogad, 30. maijā, VIZMAI BELŠEVICAI būtu 75... Diemžēl nedaudz pietrūka, lai tautā tik populārā rakstniece un dzejniece sagaidītu šo jubileju. Un pavisam nedaudz, lai Vizma turētu rokās atjaunotā DADŽA pirmo numuru... Atceroties savu autori, DADŽIS dziļā cieņā noliec savu spuraino galvu un nopublicē savulaik tik ļoti populāro rakstnieces daiļdarbu BURBEKĪŠA, kas tulkojots arī krievu un gruzīnu valodā, bet tālajā 1981. gadā tik iemīļotā aktrise Svetlana Bless Latvijas Televīzijā atveidoja stāsta galveno varoņi.

BURBEKĪŠA

Dienīn tu manu – alkohols tā un alkohols itā, un ciņa ar alkoholu, un to vien dzird. Bet vaiši? Ja tu svētdienas dienā pēc pieciem, par provi, sadomāsi pienu dzert, vai dabūsi? Nekā. odes ciet. Bet šņabja bode – tā gan valā. Tukšu udeli varbūt nenodosi, bet pilnu – lūdzu, uz eselībām.

Uz veselībām, Stiķenīt! Priekā! Re, taisni vēl

vi lucēni palikuši uzkodām. Labs gan, ko? Lai mī, tie alkohola rakstītāji, nosēž ar puķītēm tīr, īpaši, kad iegriežas ziemeļu vējš un iz-

tillina tevi, nabagu, līdz kaula smadzenēm un vēl maķenīt dziļāk, un tad paskatīsimies, kā šie nedzers. Un vai tikai kočiņu uz diviem izraus? Pusstopa nepietiks.

Tu saki, mēs tirgū jau divus kočiņus izrāvām? Un kas par to? Vai mēs nevaram nopelnīt? Savi trīs desmiti dienā vismaz. Lai kurais priekšnieks tā pelna. Es katrā laikā varu tīru konjaku dzert, tik negaumē tā blakšu zupa. Cita lieta šņabis, ja vēl ir kāds lucēns vai gurķītis, ko piekost. Par rol-mopsi jau nemaz nav ko runāt. Rolmopsim vajag kreicnagliņu, bet kur tu ņemsi? Cilīga madāma ar kanēli vēl savu reizi šiverē, bet kreicnagliņas – kur tu dieviņ! Jau aizmirsts, kā izskatās.

Nu tak neskrien tūlīt mājās! Kas mums te kaiš? Uguns lai plīti, sildies no iekšas – man tā vien prātā, ka aiz miltu kules kambari vēl viens kočiņš stāv. Tumšs, saki? Vellu, ir gan. Kā acī durams. Debess lai nomākusies, ne zvaigznīte nepamirkšķi. Ko tu rīt andelēsi, Stiķenīt? Asteres? Manējās vēl nezied, aizķēros ar stādišanu. Un gladiolas šodien nogriezu līdz pēdējai. Būs vai tepat uz kapiem jāaizstaigā – lielas bēres šodien esot bijušas, kaimiņa Elzēns teica. Rožu tur būs kā malkas, grēdām vien. Pa to rudens vēsumu vēl svaigas, kā nule no dārza.

Ej, nu! Vēca sieva, bet kā tāds bērns! Spoki rādišoties! Ka jel reizīti būtu kāds parādījies, bet nekā. Un ja arī? Ko tāds spoks tev var padarīt? Lai rādās vesels. Sliktāk, kad milicis rādās. Tad gan auksts pa kauliem un mati stāvus. Mums te iecirkņi ir viens tāds glodens, kā teļa nolaizīts, un balss kā caur samta spilvenu: – *Pilsons Burbeķe, vai jūs nepastaigājaties pārāk vēlu? Un vēl pa kapiem?* – Es viņam: – *Biedri Kukān, vai brīvā valstī brīvs cilvēks nedrīkst brīvi staigāt, kad viņam patīk? Ja man, par provi, sāp galva un gribas paelpot svaigu gaisu?* Šis atkal: – *Jūs varbūt nezināt, bet pa naktīm staigā sievietes ar sliktu slavu. Jūs sevi kompromitējat.* – Es šim: – *Dies' pas', manos gados!* – Šis tad: – *Kas vainas gadiem? Sieva kā roze. Es jūs pavadišu uz mājām, tā būs drošāk.* – Es saku: – *Man tāpat nav bail.* – Šis: – *Redzu, redzu, nazis rokā. Tad jau gan droši. Vai jūs neaizmirsāt groziņu?* – un noliecas pār krūmu taisni tur, kur es savu kurvi nosviedu pilnu ar kapu kreimenēm, un izceļ kā baraviku. – *Ziniet, es jūs labāk pavadišu uz nodaļu, pilsons Burbeķe.* – Un visu tā milīgi, tā milīgi, kā viens brūtgāns, zem rociņas paņem, piķis viņu parāvis. Es gan teicu, ka nav un nav kurvis mans, un milicijā arī teicu, bet veltīgi. Tur vis ar mani tik saldeni nerunāja kā tas nūga Kukāns, pabļāva lai. Bet kas man no viņu bļaušanas? Soda nauda, jā – skādigāk. Kaut gan... var savu reizi arī samaksāt, kas tad man, ministra alga, kā smeļies.

Patiesi tu drāzīsi projām un atstāsi mani ar šito kočiņu vienu? Vējš kauč? Ko ta šis – pirmo reizi kauč? Tāda kā pasista. Manis pēc. Neiešu

jau uzbāzties ar savu labumu. Nu, neņem g Stiķenīt, rīt tirgū tāpat saredzēsimies.

Jā, kauč gan pagāns... Re, kur tak vēl bi pāris marinētu beciņu ko uzkosties. Svilpo mas nogāja dibenā. Nē, tādus konjakus r ne par velti nevajag. Šņabītis paliek šņak tīra manta... Nu, ja jau esmu gājēja, tad jāiet būtu vecais kurvis derējis, tak neatdeva, patu milicijā. Ko šie, vilkos, darīs ar vecu kurvi? Bet Un šis te jaunais vēl balts, spīd pa gabalu. F jāapsien pelēkais maišelis apkārt. Ka tevi dev

kur tie pirksti gan stīvi un jocīgi paliek, kad vi dienu tirgū nosēž. Līdz kaula smadzenēm un dziļāk. Nu tak nelociet kā zutiņš. Nē? Nu karāji vien, karāties, pašu vējš plēsis. Tuteniņu pat vajadzētu... tepat šūplādē galoda.

Ko? Vai tad man divas bija? Patiesi divas. M viena... Tfu... Garām. Jā, pasalstiet jūs tirgū un t paskatieties – vai varat galodai uzspļaut? Nek neiznāks. Tā labi jāpietēmējas... Šķersu... Nu, sātans tevi trin! Griezām rozēm nemaz nevajag goda pēc vien līdzī paņemšu. Iztiks. Vai tā vie gājis, vai tā vien ies; ē – negāzies, ka es tev sak

Ūh... Nudien, laikam par daudz iekēru... pati u gridas, šūplāde virsū... būtu labāk tas kočiņš pali cis aiz savas miltu kules... Dulla, traka vecene tu esi, Burbeķi! Slienies augšā.

Jūra krāc un vēji pūš... Elles laiks. Bet to jū: nesagaidisiet, ka Burbeķiņa rīt ar puķēm tirgū nesēdēs. Kociņš ir kociņš, un puķes atkal ir puķes Un Burbeķiņa ir sieva kā nagla. Durvis ciet. Domāji ka netrāpīšu atslēgas caurumā? Ūja, negudrais patiesi gāž no kājām nost! Jāpieturas pie šitā mieta. Re, ka nedabūsi vis gar zemi! Burbeķiņa ir nag-la. Ko šis toreiz sacīja? Sieva kā roz... esse sen jau novītū-ū-šas, nav no rudens... Dulla kas dulla,

mudien, jābāž lakats mutē, sabļaus vēl miliciju pati uz savu galvu.

He, he – kā roze, ko? Ir jau arī. Stūrums, kas tirgū par naktssargu, saka: nāc pie manis par sievu, pēc sava Burbeķa taču vairs prātīgos gados nesēroji. Saka, tu esi apaļa, no kuras puses gribi, allaž ir kur roku pielikt. Nāc par sievu, nāc par sievu. Slipēts vecis. Ne šim vajag manu apaļumu, kur roku pielikt, nekā. Tik lai ir kāds, kas viņa priekšas un pakajas par pliku velti aptekā. Ēst taisa, aplāpa, apmazgā, un pats tikai celt degunu gaisā un rūkt. Atradis muļķi! Es tos vīriešus pazīstu krustām šķērsām, vai tādi vien bijuši kā šis te likais čakārnis! Lai domā vesels, ka es pēc Burbeķa sēroju... tad ta manta bija. Viena es varu tā un varu atkal šitā, bet ko tu cilvēks vari, kad tev vīrišķis uz kakla? Rokas pielicējs! Dikti man vajag šā roku? Sniedz rociņu, dod mutīti... Kuš, vecā! Khē, khē! Tā tev vajag, vējš tiklē.

Nekas, vēl tikai pa vārtiem iekšā, kapos būs aizvējš. Tu piķis! Nevajadzēja list aiz tās miltu kules, krusti skrien virsū. Skrien, skrien... tu man skrien, bet es pie tevis pieturēšos. Šitā. Kas tev te par grubuļiem? Ahā, tas buru kuģis. Zinu, tev apakšā kapteinis guļ. Viņam, nabagam, arī bija ko pašūpoties savā mūžā, ar kočiņu vai bešā, bet šūpoja tāpat. Miers viņa pīšļiem. Pieturējos, un gana. Drošu dūšu, un tālāk! Par šito krūmeli nekas. Cauri. Pamazītiņām uz augšu. Kas te, jods, par smilšu kāpām?

Ā-ā-ā! Vai dieniņ, vai! Labi, ka uz tuteņa neuzkritu. Tad būtu gan – no zemes tu esi ņemts, par zemi tev jāpaliek. Bet patiesi, zeme visapkārt kā mūris... Nebirsti acis, ka es tev saku! Zeme visapkārt un visapkārt... Tādi kā sakņu gali...

Burbeķiša, dullā, trakā Burbeķiša! Dzīva kā iekritusi. Ko, velns, tik dziļus rok? Malu var izkacēt, bet atsperties nav uz kā... Tebe nu bija očiņš aiz miltu kules. Pareizi raksta avīzēs par to lkoholu. Tikšu laukā, ne mutē vairs neņemšu lles zēveli. Kad nu vajadzētu siltumiņa – ak avu drēgnumu, dobe apakšā slapja lai, un es eaprvos lāgā, kā uz sausu iedama, tad neko

Vajadzēja gan labāk iet pie Stūruma. Kas man kaitētu? Gulētu tagad zem pēļa un klausītos, kā vecais krāc un blaktis zem tapetēm tā milīgi mudžinās. Vīrs man vis neļautu pa naktīm

dauzīties. Pārlietu mani tas naudas velns dīda. It kā man tik daudz vajadzētu? Kapā līdzī tāpat nepaņemšu.

Kapā, Burbeķiš, kapā, dullā, trakā vecenē! Ak, to drēgnumu, taisni vai zobi sāk klabēt. Kuš! Patiešām solji... nāk... divi nāk... tā smagi... Apžēliņ, vajadzēja man vismaz to kurvi un tuteni izmest, lai nenoķer atkal ar visiem amata rīkiem! Par veltu. Klāt. Kuš, Burbeķiš, neklabini protēzi. U!.. U!.. Divi čemodāni! Labi, ka ne uz galvas. Kuš, ko t'šie runā?

– Lai pastāv līdz rīta pusei.

– Tad būs droši.

– Ap pieciem piebrauksim ar šamā bīli un, ja gaisss tīrs, bagāžniekā iekšā, un projām.

– Pašlaik mēs neko nezinām ne par kādiem čemodāniem.

– Ja arī uznāk kāds, divi folliķi kapos ierauj savu šnabiti.

– Polšs kabatā?

– Nav jau vakarējais.

– Nu tad!

– Uz to pašu!

Bet ta skan tādā nakts klusumā!

Katru plunkšķienu var dzirdēt, kā noiet pa rīkli lejā un cik gardi šie noelšas... Neklabini protēzes, Burbeķiš. Jā, neklabini nu, kad nāve

zoba galā. Līdz kaula smadzenēm un vēl dziļāk. Vienu mazu mutīti no tās pudeles, un es nenomirtu. Un ja provētu? Dzērājs dzērāju vienmēr saprot. Tikai tā klusītēm un žēligi, lai puikas nesabīstas:

– Dēliņ, dod man ar vienu šļukiņu!

Ūja! Ūja! Nesamanīgais! Nekrīt dzīvam cilvēkam virsū! Un tu neskrien, apdauzītais! Tādi paši zagļi vien esam. Re, kā aizpēra! Kurls no bailēm. Jauni puisi un tik nervozi. Ta' jau man būtu vajadzējis šlaku dabūt, kad es kapā iekritu! Un šis te?

Guļ bedres dibenā kā sieksta. Nudien, būs kaklu aplauzis... Nē, šņāc. No pārbiļa apģībīs. Bet ta nu fiksāk! Vienu čemodānu. Otru virsū. Pasaulīt, kur smags! Nez' ko, velnu, šie par dzirnavu akmeni nospēruši? Dusi saldi, es kāpiu ārā

Uh! Laukā gan. Nu tik uz mājām. Rokas kājas trīc. Skāde par tām brangajām rozēm. Kad atkal būs tik lielas bēres. Te Āgenskaln bieži vis negadās. Nav jau Meža kapi.

Un šitos slimestus, ko! Viri krā lāči, strādāt varētu, bet nē, da apkārt un dzīvus cilvēkus ap Dzīvs par to ir dzīvs, viņam pa vajag. Mironis cita lieta. Viņš nemož – ir tur roze vai nav roze tas viņam viens pipis. Un tie ir nesēji? Kamēr cilvēks bija d tikmēr viņam varbūt ar pēc, virsū neskatījās, bet, kad nu galam, tad ak un vai, un dār aizgājējs, un puķītes, un ase Nudien, netricētu kājas, aizietu piekrautu sev kurvi, ka vai lūst. nē, nē, labāk jau uz mājām. Ta pa galveno ceļu uz vārtiem.

Kuš! Tur pie vārtiem zem laternas... Tētīt, patiesi Kukāns, pogas spīd kā suņa acis! Un viens milicis.

Grozu dzīvzoga. Tā. Sapravi nu laka Burbeķiš, un drošam pieder pasaule! Eju tai virsū. Kā tad, saldi, kā sirupu tecinādams: – Ā, sone Burbeķe! Man jau bija tāda nojauta, ka ju šovakar sāpēs galva. – Es šim: – Galva ne gal bet svaigā gaisā der pastaigāt. Un kas jumsim miliciem, ka tur kapā zellis un jūs ne zinīs? – Es – Tie zagļi, kas jau kapā guļ, uz mums vairs ne tiecas. – Es: – Neattiecas? Nu tad ar labu vaka Neies jau uzbāzties. – Šis: – Pagaidiet, pagaidi

pilsone Burbeķe! Ko jūs gribējāt teikt? – Es: – K tas viens aizplēsa, ka smiltis vien pajuka, bet otr iegāzās kapā un guļ uz diviem čemodāniem. – Šis: – Vediet un parādiet. – Es: – Ko tur vedīs, ko nevedīs! Paši atradīsiet. Taisni uz priekšu un pa labi, ku kaps uzrakts rītdienas bērēm. – Šis nē un nē. Mar jāvedot un jāparādot, un pēc tam uz nodaļu ka lieciniecei protokolu sastādīt.

Nevajadzēja teikt. Kas mani aiz mēles rāva? Ur nebūtu teikusi, ja šie man to šļukiņu novīdējušies vecam cilvēkam. Bet nē – ta' jāmūk, ta' kapā jākrīt, jauni vīrieši prātam, obligātā izglītība, astoņas klases! Es trīs nepabeidzu, i tad man ne no spoka, ne miroņa bail! lešu un iešu pie Stūruma. Sievišķis bez aizstāvja ir niedre vējā, kā milicis vējā papūš, tā jālokās. Un vēl jaunu kurvi dabūšu pirkt, tas uz galvošanu.

VIZMA BELŠEVICA

irs nejūt. Galva skaidra kā stikliņš. Būtu tas vis no klūdziņām, varētu atsperties, bet ko šis skalu nērga? Par velti. Kur auksts tādā kapā... tie mironiši, nabadziņi, var izturēt? Līdz kaula smadzenēm un vēl dziļāk. Vai dieniņ, vai!

No K. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

ES SAVAM TAUTĪTĪM
BALTU KREKLĪNĪ VELĒJU,
LAI TAS MAN VIRSŪ KĀPA
KĀ BALTAIS GAIGALIŅŠ.

PAKAĻ, MANA PAKAĻIŅA
DIŽEN DAIĻI UZAUGUŠI;
PIECI PUIŠI Danci VEDA
AP TO MANU PAKAĻIŅU.

Kā izskatās idiota sapnis?
Idiota sapnis parasti izskatās
pēc kaimiņa sievas.

A. Mukā

ŠIS TAS PAR VIŅIEM

- Lai sieviete būtu laimīga vajag ļoti maz. Tikai pāris lietas, bet katru dienu jaunas.
- Tas, ka sieviete domā skaļi, parasti nevienu netraucē. Traucē tikai tas, ka viņa nezina atšķirību starp domāšanu un runāšanu.
- – Dārgais, vai tu mani mīli? – Pagaidi, tūlīt uzlikšu brilles...
- Platoniskā mīlestība ir intelekta uzvara pār iztēli.
- Kamēr sieviete nezina, ko grib, vīrietis pat nenojauš, uz ko ir spējīgs.
- Kas ir vēstures baltie plankumi? Marķīze Pompadūra, grāfiene Kozela, lēdija Hamiltone, Inesa Armanda, Monika Levinska...
- Visas sliktās sievas ir sākušas kā labās līgavas.
- Pateicoties mīlestībai, izaug ne tikai spārni, bet arī ragi.
- Gudra sieviete vienmēr padarīs vīrieti par tādu cilvēku, kāds vēlētos viņu mīlēt.

Speciāli DADZIM G. Šūka /Latvijas Avīze/

BEZ VĀRDIEM

Z. Zaharāns

DIVI ROMĀNI PAR MĪLESTĪBU

Viņa:

– Ko? Jūs to man? Bezkauna! Man nav ne mazākās vēlēšanās ar jums iepazīties. Iepazīties ar nepazīstamiem ir nepieklājīgi, nekādā gadījumā! Par ko jūs mani uzskatāt? Kur? Kur? Pie jums uz mājām? Ne par ko! Vai tas ir tālu? Es vispār esmu precējusies... Kā jums nav kauna! Nē, jūs taču tik un tā neatsietiesies... Aizver aizkarus... Izslēdz gaismu... Ne tur taču! Tur! Vēl! Kā, viss? Jau? Un dēļ tā... Ir gan tie vīrieši! Nevajag mani pavadīt!

Viņš:

– Nu mīlu. Nu teicu. Nu! Nu taču. Nu. Nu kas vēl. Nu mīlu. Nu teicu taču. Es nemaz nedomāju, ka tu esi tāda. Izslēgt gaismu? Aizvērt aizkarus? Labi. Nu teicu taču – mīlu. Nu taču. Ak, Dievs, nu kas atkal? Nu cik reizes var atkārtot? Precēties? Par to vēlāk. Nu taču.

Nu ko guli? Savāc ātrāk mantas, tūlīt sieva pārnāks!

M. BEĻENKIJS

ĪK SKAISTA NAKTS! GLUŽI KĀ TOREIZ...
IEATCEROS, LAIKAM BIJU PIEDZĒRIES.

B. Čelms

Es nekavēšos lieki pie kādiem jautriem tikumiem, kas atgadījās medībās, jo esmu domājis apstāties pie dažiem stāstiem par La ju, tie man liekas neparastāki un saistošāki.

Maijā šajā valstī notika pasaules hok čempionāts. Te man jums, kungi, jāpaskaic ka hokejs ir tāda spēle, kurā ražena augu jauneklī sadalās divās komandās, uzvelk sli un ar speciāliem mietiem pa ledu dzenā ma kaučuka ripiņu. Uzvar tā komanda, kura sasv visvairāk ripiņu pretinieka vārtu tiklā. Tā man iegadījās redzēt spēli, kurā kanādieši saviem mietiem sadzina latviešu vārtos vie padsmī ripiņas. Troksnis bija tik briesmīgs, es droši vien būtu palicis kurls uz mūžu, ja ma celābiedrs, sakšu grāfs, nebūtu mani apgādā ar košlājamo gumiju, to tad es sabāzu ausīs i tā nosēdēju visu spēli. Pēc tam gan bija grūtib izdabūt gumiju no ausīm ārā, tomēr labāk nekā nekad mūžā vairs nedzirdēt putnu trell un minnezingeru dziesmas.

Līdz galam šis divainās spēles noteik mus tā arī nesapratu, jo biju domājis, ka kat komandā būtu jābūt pa pieciem spēlētājiem u vārtsargam, taču lielāko spēles daļu latviešie bija četri vai bieži vien tikai trīs spēlētāji. Mai draugs, sakšu grāfs, prātoja: tas varbūt tāpē ka Latvija, būdama nabadzīgāka valsts, nē varējusi samaksāt pietiekami daudz nauda lai tās spēlētāji varētu spēlēt piecatā. Lai nu k bet arī mazākumā latvieši ciniņās kā lauvas u ar saviem mietiem sparīgi sita kanādiešiem 1 pa ģimi, te pa rokām, te atkal, atvainojiet, kunc pa olām.

Tad vienā brīdī publika sāka sviest uz ledu dažādas priekšmetus – vara monētas, soma pudeles, kāds jauniets aizsvieda pat savu kurp Kurpe, kaut arī jau gauži nomita, tomēr vēl bij itin labi lietojama, tāpēc stipri nobrinijos, kāpē viņš tā dara un kurp tad tāds bass pēc tam dc sies, jo, domāju, diezin vai viņš tajā lielajā ļauži ņudzeklī varēja kurpi atdabūt. Kad ledus bij notīrīts, pēc kāda laika priekšmetu sviešan. atsākās. Pēc tā noprātu, ka tagad iecerēts u ledus sasviest pilnīgi visu, kas kādam kļuvis liek vai kā nav pārāk žēl. Viens no latvju labiešiem kas sēdēja ar burtiem VIP apzīmētā ložā, pa ielidināja laukumā šķīvi, kas saplisa simt druskās Tad nenocietos arī es un ar tik slaidu vēzienu kāds tikai man raksturīgs, ielidināju laukumā savu spalvām rotāto cepuri. Diemžēl metiens sanāca pārāk spēcīgs un cepure trāpīja nevis pa tās halles ledu, bet aizlidoja līdz otrai ledus arēnai, izskrēja mazu gabaliņu cauri – laikam pagātnes virzienā – un salauza ledu netālu no borta tieši tajā brīdī, kad tur notika iepriekšējās dienas spēle starp šveiciešiem un zviedriem.

Bet...

ja vēlaties dzirdēt ci tus manus stāstus, tiksi mies Minihauzena muižā Duntē!

Jūsu Hieronīms Kārlis Frīdrihs von Minihauzens

Minihauzen

HOKEJS

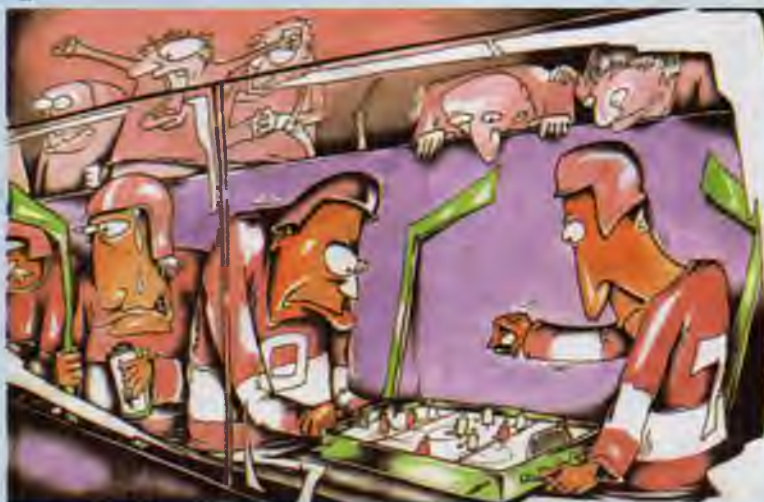

PIESALA...

Z. Zaharāns

Z. Zaha

VARBŪT TĀPĒC LATVIJA ZAUDĒJA KANĀDAI

K. Auzenbergs

Arhats

BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

TRAKAIS HOKEJA PAVASARIS

A. Lapins

J. A. Auzenbergs

IZEJAM DABĀ

**Dadzis
iesaka**

VEICINĀSIM CIETUMTŪRISMU!

Vareni dzīvotspējīgs un ļoti universāls ir ženais mūsu planētas koks baobabs. Tā nodī miza izaug atkal, arī nogāzies tas aug, ja vien nam saknes galiņam ir saikne ar zemi. Porā miza un baobaba koksne var lepoties ar paļ un audumu, kas no tās tiek izgatavots. Savul lapu uzlējums ārstē drudzi, astmu, vēc iekaisumu, nieres... Patiešām universāla da dāvana, un tas vēl nav viss, jo, lūk, baoba tik milzīgi, ka to iekšpusē var izvietoties 20 cilvēku. Zimbabvē baobaba stumbrā ir iekārt vesela autoosta, savukārt Botsvānā šī k iekšpusē ierīkots vietējais cietums!

Kā gan lai mēs piesaistām tūristus, ja r mums baobabu, kur ierīkot viesnīcas, restc nus, naktsklubus un erotiskās masāžas salonu. Arī no pēdējiem nenožāgētajiem un rietumi nepārdotajiem bērziem izspiežam pēdējo : liņu... STOP! Cietums kokā! Lūk, kas ir vajadzī lai piesaistītu tūristus!

Iedomājieties: noziedznieku kā kaķi uzdz kokā un pēc tam nozāgē visus zarus, kas tuv zemei, lai nevarētu nokāpt lejā. Tādējādi lapot vai skujotnē ir izveidots cietums! Protams, a sargājams. Bet lejā var staigāt ikviens, kurš n pircis biļeti. Ieviešot elastīgu atlaižu sistēmu bērniem, studentiem un pensionāriem lētā ģimenes biļete (2 pieaugušie + 2 bērni), atlaid grupām, sākot ar 25 cilvēkiem, visi būtu sajūsm lkviens redzētu, kādi izskatās tās kriminālās p saules darboņi. Ekskursijas vadītājs varētu ci paust: – Šajā priedē, lūk, sēž sabiedriskā ipašur izlauptāji, tajā bērza – nepilngadīgie žuliki, b tur, pilādži, tie, kurus aizturējusi tikumības polic ja. – Pie kādas ūdenstilpnes augošajā vīto neapšaubāmi būtu jāierīko atžirgtuve gadīj mam, ja Latvija vēlreiz sarīko kādu pasaule čempionātu ar Somijas komandas piedalīšano:

Tikai viena ķibe – ziemā, kad lapas nezaļ savas tautas varoņus varēsīm vērot brīvi, be ko darīt vasarā? Mieru, tikai mieru, arī par t speciālā CVKTAL (Cietumu veidošanas komisij tūrisma attīstībai Latvijā) ir padomājuši! Vasar visi varoņi tiks iespundēti stikla liftos, kuriem u jumta būs skaidri un spilgti rakstīts: – Ieslodzītai N. – sabiedriskajā transportlīdzeklī brauca be. biļetes, ieslodzītais A. – nelietoja drošības jostu ... nokārtojās sabiedriskā vietā, ... uz ielas bij atkārķējis alkoholiskā dzēriena pudeli u.tml.

Par izgāšanos nevar būt ne runas, jo Liepājā jau sevi ir pierādījusi kā cietumtūrisma pilsēta Turklāt ar vienu šādu pasācienu būtu nošaut vairāki zaķi vienlaicīgi: Rīga no sektūrisma pilsētas kļūtu par cietumtūrisma pilsētu un no teikti mazinātos kriminogēnā situācija – kurš gan vēlētos būt izlikts vispārējai apskatei kā sliktais puika jebšu sliktā meitene.

JĀNIS JASMĪNS

REKLĀMA:

Vārds ar trim
nezināmajiem?
M A X X X I M A !

Pagājušajā nedēļā DADZIS aizstaigājis līdz pat Gaujas Nacionālajam parkam. Tur šogad līdz pat decembrim, norisināsies smiltsakmens iežu aizsardzībai veltīta akcija. Tajā iesaistījušies daudzi interesenti dodoties ekskursijās, klausoties lekcijas un apsekojot klintis, tā izzinot iežu erozijas pakāpi un iemeslus.

Gaujas Nacionālā parka darbinieki apkopojusi fotogaleriju ar mūsdienās tapušajiem ierakstiem uz klintīm. DADZIS piedāvā aplūkot vienu no fotoattēliem, kā arī smiltsakmens iežu bojātājiem veltītu karikatūru.

FOTO: LĪGA EGLĪTE

ATTĒLS: AIVARS KAMINSKIS, Cēsu Mākslas skola, 7. klase.

MAKSA PAR NOTICĒŠANU

Putni dzied, puķes zied, spīd mīļa pavasara saulīte. Iekāpju tramvajā. Džimbulis, kā to dažkārt agrāk sauca, sāk kustēties. Sēžu un paragona logu vēroju dzīvi.

– Biļetīte arī laikam jānopērķ, – konduktore atgādina.

– Kam jāpērķ, tas lai arī pērķ, – es lepnī atbildu. Man ir tiesības braukt pa freil

Pēc nelielas diskusijas konduktore uz mani reizi paskatās un dzēlīgi piebilst:

– Redzēsīm, kādu mēldiņu vilksiet, kad būs iļešu pārbaude...

Kā vilku piemin, tā vilks klāt. Kā konduktoru iemin, tā šis klāt:

– Maksāsim sodu par braukšanu bez biļetes. Te us kvītiņa.

– Jūs, cienītais, laikam nēlasāt avīzes un radio arī norējat. Man, pensionāram, kam jau ir trīs kvarti īl, pēc pases, pilni septiņdesmit pieci gadi, Rīgas dome visžēlīgi piešķīrusi tiesības braukt pilsētas

sabiedriskajā transportā bez maksas! Solīts jau bija no Jaunā gada, bet tagad klāt pavasaris. Es tak ticu saviem tautas priekšstāvjiem!

Nez' kāpēc citi pasažieri nosmīn.

Konduktors noklausās monologu. Jā, viņš jūt tot līdzī, bet tāda lēmuma neesot. Tāpēc soda naudu uz steķiem!

– Bet ja nemaksāšu?

– Tad tramvajs brauks tālāk, bet jūs iesit kājām, – paskaidro kontrolieris, ar feldmaršala žestu noplēš soda talonu, paņem naudu un novēl laimīgu ceļu.

– Es to tā neatstāšu, – uzrunāju pārējos pasažierus. – Rīgas domes pienākums ir atlidzināt soda naudas summul! Kā lai neticu, ja solīt sola, acis bola?!

Putni dzied, puķes zied, viss ir jauki, tikai nesaprotu, kādēļ citi pasažieri uz mani tā jocīgi noskatās un smīn...

O. MĀRCIS

Juglā plosās amerikāņi

Pēc Latvijas iestāšanās NATO Rīgā Vidzemes priekšpilsētā ir novērota pastiprināta amerikāņu no Nacionālās aeronautikas un kosmosa apgūšanas pārvaldes (NASA) klātbūtne, pat vēl vairāk – DADZIS novēroja, ka Juglā aiz kādreizējās Rīgas manufaktūras ir izveidota NASA bāze, savukārt slepenā vadības pults atrodas pāris tramvaja pietura uz pilsētas centra pusi – pie Šmerļa meža. Vidzemes priekšpilsētas iedzīvotāji var gulēt mierīgi – amerikāņi ir tepat blakus!

Foto un teksts: JĀNIS JASMĪNS

Kāpēc Tev vajag abonēt DADZI?

Pirmkārt Tev nevajadzēs to meklēt pasta nodaļās vai preses izplatīšanas vietās!

Otrkārt – abonējot DADZI, Tu gadā ietaupi veselus 6 latus! Tu vari DADZI abonēt jebkurā mēnesī visās Latvijas Pasta nodaļās un DIENAS abonēšanas centros, kā arī internetā!

Ja Tev ir jautājumi, zvani uz redakciju pa tel. numuru 7611708

Atceries – abonējot viena numura cena ir tikai 50 santīmi.

Tavs DADZIS

NABA
93.1 FM
UNIVERSITĀTES RĀDIOS

NĀVĪGI VĒRTĪGI PADOMI

- Ja jūsu kaimiņš iegādājies ieroci, turpmāk vēlās vakara stundās tomēr atsakieties no mūzikas.
- Ja jūsu dzīvoklī sabojājies krāns vai pārplīsusi kanalizācijas caurule, nesteidzieties saukt santehniķi. Ļaujiet beidzot savam kaimiņam būt izpalīdzīgam!
- Nekādā gadījumā neaiztieciat ar slapjām rokām kailus elektrības vadus. Tie taču var sarūsēt!
- Ja gribat radikāli izmainīt savu dzīvi, tad aizbrauciet uz pilsētas centru, paņemiet akmeni un no visa spēka metiet veikala skatlogā.
- Naudu vajag aizņemt no pesimistiem. Viņi jau laikus zina, ka neatdosīs.
- Nekad neatkārtojiet svešas kļūdas. Lieciet lietā savu iztēli! Vienmēr var atrast kādu vēl nebijušu kļūdu.
- Jūs milat dzīvniekus? Jums mājās ir akvārijs? Zivtiņas būs jums bezgalīgi pateicīgas, ja ierastās zivju barības vietā piedāvāsīt viņām kartupeļu čipsus un šķīstošo kafiju.
- Ja jums iesituši pa vienu vaigu, pagrieziet otru. Iespējams, žoklis nostāsies vietā.

R. Valters

TĀ GADĀS

- Cik mums ir zobenu?
- Četri!
- Cik mums ir roku?
- Četras!
- Cik mums ir kāju?
- Četras!
- Kas mēs esam?
- Musketieri – kroplīši!

Glābšanas stacija:

- Laiva numur 99, vai jums viss kārtī?
- Neviens neatbild.
- Laiva numur 99, atsaucieties!
- Balss no malas:
- Mums ir tikai 80 laivas.
- Laiva numur 66, vai jums viss kārtī!

- Daumant, nerādi man mēli, citādi saslimsi.
- Ar ko saslimšu?
- Ar smadzeņu satricinājumu un žoklīzumu!

Z. Zaharāns

– UN ŠE PARAKSTIES, KA PRET MUMS TEV PRETENZIJU NAV! V. Bande

N. Nagaine

N. Nagaine

HRONISKĀS ZIŅAS

Lai gan Rīgā akūti risinājās pasaules čempionāts hokeja kontakta slidošanā ar nūju un ripu, esam turnējānā dzīvoties hroniski – ar visām ierastajām ukulībām un arīdzan nejaucībām...

Vēlā rati uzspriestāja? Laužu iecienītajā pūtas kompleksā Rāmkalni nosvilusi bode un odziņš *Pārcēlāja Anna* ar visu pagrabu. Eksperti uzskata, ka šis ugunsgrēks izcēlies nevis tradicionālās kūlas dedzināšanas, bet gan mīksti jaunprātīgas dzirksteles dēļ. Kāds anonīms, īpaši ellišķīgi veiksmīgā advokāta A. G. dēlam paredzēto Rāmkalnu rodeļu trasi, braucamā ceļiem dzirksteles metot, šļūcis pats Nelabais. Policija sākusī kriminālprocesu par jaunprātīgu dedzināšanu.

Ar ikonu un telefonu... Pirms pāris gadiem evvalodīgo prese apgalvoja, ka Krievijas reitizcīgo baznīca piedāvā jaunu pakalpojumu – komunikāciju ar Dievu pa mobilo tālruni. DADZIM zināms, Latvijā pagaidām šāda pakalpojuma nav, taču ļaudis jau gatavojas. Kā n citādi izskaidrot to, ka no kāda Daugavpili iivojoša senlietu kolekcionāra dzīvokļa nozagtas ikonas gandrīz 10 000 latu vērtībā, sudraba ķēris un mobiltelefons...

Vecītis un zelta zivtiņa. Un meta kāds pie mugavas dzīvojošs, 80 gadus šaisaulē nomīlēšs vīrūks tiklu nelikumīgi... nu jau sesto (īnktoru fiksēto) reizi... Lai gan apķīlāts, viņš no mas pārliecības neatkāpās – sak', ko tu, dēliņ, īni te štrāfē, es tik un tā tiklus metīšu; ja nepāksies – arī metīšu! Tiesa, zelta zivtiņas viņa lā neesot bijis, tamdēļ vecene vēl aizvien savu tuku mīl un sile nav saplīsumi.

Toties kādas dižzvejas mīļotāju kompānijas os iekļuvis vairāk nekā pustonnas dažādu pītes ezera zivju. Tagad saskaņā ar Kriminālikumu par patvaļīgu zvejošanu no viņu ķiem tiks izzvejots naudas sods līdz 40

minimālajām mēnešalgām. Par nelegāli ķertajām zivīm jāmaksā trīskāršā apmērā. Piemēram, kādai citai Babītes maliķu kompānijai par 300 kg zivju droši vien būs jāšķiras no Ls 2100...

Ja zagt, tad ar vērienu! Ko niekoties ar māju apzagšanu, ja var nozagt visu māju! Kāds asprātis no Zaubes pagasta nofenderējis pašvaldības īpašumā esošu gulbūvi. Vainīgais atzinies, ka balķus pārdevis. Kas noticis ar gulbūvē esošajām mantām, DADZIM nav zināms.

Labi, ka tā! Labi, ka mūszemē nenotiek pasaules futbola čempionāts! Hokejfani vienkārši taurē un piedzeras... Futbolā fani ir daudz briesmīgāki. Iedomājieties britu līdzjutējus mūszemē un pareiziniet vismaz ar pieci tās šausmas, ko mūsu pašu fani spēj nodarīt! Pēc Jūrmalas zaudējuma *Skonto* ar 0:1 Jūrmalas policisti, ko nelāgu nojaušot, lūguši uzvarētāju fanus ar busiņu aizvest patālāk no notikuma vietas. Kad šoferis atgriezies mājās, karstasinīgie jūrmalnieki transportlīdzeklim ar akmeņiem izkantorējuši trejus logus...

Melomānam – sēru maršs. Valmieras rajonā kādam 56 gadus vecam vīrietim ļoti patīcis klausīties skaļu mūziku. Uz aizrādījumiem, ka šāda melomānija citiem krīt uz nerviem, viņš atraucis: – *Mana māja, mana mūzika, cik skaļi gribu, tik klausos.* – Nesaprastais kaimiņš apvainojies, uzņēmis dūšu (vien 0,8 promiles) un... ar vienu kabatas naža dūrienu aizsūtījis melomānu pie Lenona. Neiecietīgajam nu draud iespēja no 5 līdz 15 gadiem ilgi klausīties cietumam raksturīgas skaņas. DADZIS savukārt atgādina, ka jēdziens naktsmiers nebūt nav padomjlaiku realitāte – arī brīvajā Latvijā nesankcionēti trokšņot atļauts vien no 7 rītā līdz 11 vakarā. Tiesa, aprakstītais incidents noticis dienas laikā.

Dzīve nav kino. Kāda Cēsu kroga bārmene sagribēja atkārtot filmā redzētu triku – izlēja uz bāra letes nikno alkoholu un aizdedzināja. Pieci cilvēki nogādāti slimnīcā. Droši vien

aizdedzinātais dzēriens nav bijis ar ēzeļa urīni atšķaidīts...

Bagira neizpratnē. Safars Bagirovs ar iesauku Bagira, kurš tapa tiesāts par izspiešanu, deviņkorumpēja prokuroru, taču tik un tā tika pie gadu ieslodzījuma. Pēc sprieduma paziņošana notiesātā nervi neizturēja. – *Par ko jums visiem prokuratūrā naudu devu!* – viņš izsaucās un tika sodīts ar naudas sodu par neslavas celšanu....

HRONISKĀS ĀRZEMES

Maija sākumā Maskavā nelāgi klājies pāri: Maskavas geju klubiem. Pie viena pulcējušies: skinhedī un, miermīlīgi vicinot kulakus, skandējuši saukļus: – *Nāvi gejiem!* – un – *Kristus ir atdzimis!* – Miliči ieradušies pārsteidzoši operatīvi un konflikts beidzies, tā arī nesācies. Savukārt kāds cits klubs, pie kura pulcējušies galvenokārt pareizticīgi pensionāri, nomētāts ar olām un akmeņiem. Tur pensijas vecuma kundzītes, turot krustus un ikonas, brēkušas: – *Nost ar pederastiem!* – un – *Nē izvirtuļiem!* – Kluba apmeklētāji sasēdināti autobusā un aizvesti patālāk no protestētājiem. Miliči žurnālistiem ieteikuši pret aktīvajām mamītēm izturēties iecietīgi...

Nelāgi hroniskas lietas apkopojis VATS ONS

Pesimists dzīvo tā, it kā jau būtu saņēmis biļeti uz viņpasauli. Optimists – tā, it kā viņam kabatā atrastos biļete gan turpceļam, gan atpakaļceļam. Pilnvērtīgi dzīvo tie, kuru tādu biļešu esamība nemaz neuztrauc, viņi vizinās pa dzīvi ar stopiem.

R. Cinkuss

AMERIKĀŅU HUMORS

Kāds bagātnieks, braukdamš limuzīnā, ieraudzīja, ka divi vīri ēd ceļmalas zāli. Viņš lika savam šoferim nobremzēt un izkāpa, lai uzzinātu, kas par lietu.

- Kāpēc jūs ēdat zāli? – viņš apjautājās.
- Mums nav naudas, lai nopirktu partīku, – viens no vīriem atbildēja.
- O, tad brauciet man līdzi.
- Bet man ir sieva ar diviem bērniem, ser!
- Ņemiet arī viņus! Un jūs tāpat brauksiet kopā ar mums! – bagātnieks teica otrajam vīram.
- Atvainojiet, ser, bet man ir sieva ar sešiem bērniem! – otrs vīrs atbildēja.
- Brīnīšķīgi! Kāpēc tik iekšā. *No problem!*

Visi sakāpj mašīnā, un viens no nabadzīgajiem vīriem aizkustināts saka: – Ser, jūs esat ļoti labs cilvēks. Paldies, ka paņēmat mūs visus sev līdzi.

Bagātnieks atbild: – Esmu pārliecināts, ka jūs būsiet apmierināti. Zāle manas mājas apkārtnē ir sažēlusi pāris metru garumā!

LATVIEŠU TAUTAS TIGĒJUN

Latviešu politiķu dzīvē nozīmīgu vietu ieņem dažādu gadskārtu ieražu ievērošana, zimju tulkošana, buršanās, zavēšana un turēšanās pie rīti. Cilvēks no malas bieži vien nevar saprast, kāpēc likumos, lēmumos, noteikumos vai to projektos iezogas tādas idejas kā, piemēram: smēķēt necetrus no iestādes ieejas, striptīzu nedrīkst rādīt 300 metrus no izglītības iestādes vai priekšvēlēšanu aģitācija jāizliedz trīs mēnešus vai trīs dienas vēlēšanām. Kāpēc 10, nevis, piemēram, 15; kāpēc 300, nevis 341,15? Ar šo publikāciju DADZIS saviem lasītājiem mazliet paver priekškaru uz to latvju politiķu tautas ticējumi un sakāmvārdi, lai tad jums top mazliet skaidrāks, ka nepamatotās normas patiesībā ir pat ļoti pamatotas un visi mēs skatīti likumos (tāpat kā šķietami it kā bezjēdzīgās) darbības sakņojas senos, paaudzū paaudzēs gūtos dabas parādību novērojumos.

Saeimas deputāta kandidāts septiņas dienas pirms vēlēšanām nedrīkst lasīt vecas avīzes, jo, ja nejauši izlasa vecu ziņu par Demokrātisko partiju *Saimnieks*, Tautsaimnieku politisko apvienību vai Vienības partiju, tad arī paša partijai var piemesties krītamā kaite jeb procentu barjeras nepārvarēšana.

Priekšvēlēšanu vakarā nedrīkst skaldīt malku, toties drīkst vadāt pa zaļu pļavu baltu zirgu, ēst zemenes, mētāt jūrā akmentiņus un solīt, jo kā tad var nesolīt?

Kas otram Latgales īpašumus pēta, pats Jūrmalas podā iekrīt.

Ja sapnī redz dunci mugurā, tad koalīcija vēl uzreiz neizjuks, bet, ja sapnī redz parlamentārās izmeklēšanas komisiju pie ozolkoka galda sēdam, tad gan valdībai gals klātu.

Ja grib kādu politiķi no tā partijas izvilt un savai pievilkt, tad jāņem kāds dzēriens, jāgriež ap sevi apkārt un jāsaka: – *Ti, ti, gulbīt, deviņas jūdzes uz priekšu, deviņas atpakaļ, bet tikai pie manis*, – pēc tam dzēriens tam cilvēkam jāiedod dzert.

Ja ir bailes, ka priekšvēlēšanu plakātus vēlētieji nepamanīs, tad vajag ņemt plakātu un uz sava ģimja bildes šķīlīt krama zibeņus. Tad plakāts nostrādās.

Ja politiskais konkurents kur uzvēmis, tad vēmeklis jāliek vāzē, vāze pie auklas jādzina pa plenārsēžu zāli, runājot: – *Meklē saimnieku, meklē saimnieku!* – Pēc tam vāze jāsaplēš. Tad konkurents atbalstīs visus vajadzīgos likumprojektus un viņam par to necik nebūs jādod.

Kad sapnī redz nabagu, dzīvē būs jāpūlējas ar to, kā nepaaugstināt algas skolotājiem.

Ja kaķis pārscrien ceļu no kreisās uz labo pusi, tad Rīgas domē valdīs labējās partijas. Pretējā gadījumā atkal pie varas būs Bojārs.

Ja divas žagatas reizē pie mājas brēc, tad kompromatu par sevi dabon lasīt gan *Dienas*, gan *Neatkarīgās* pirmajā lappusē.

Rudenī priekšvēlēšanām vajaga pagrabā iemīzt pa lūku, tad nākamā Saeimas sasaukuma laikā cietumā nebūs jāsēž.

Ja negrib, lai kukuļņemšanas nesmukums gaismā nāk, aploksnei ar naudu vajaga trīs reizes uzspļaut un teikt: – *Knābs, neknābs; knābs, neknābs!*

Partijas lokomotīvēm par godu to pēkšņi kvēpina ar vīraku un citu kvēpējamo un tiem par dāvanu lauka un dārza augļus, mos lopus un putnus, brīžam arī mazus bērņus kā citi saka.

Ja sapnī redz maisus, tad gaismā kādreizējā sadarbība ar VDK.

No diviem kretīniem labāks tas, kurš lie-

Tas, kurš padeguni kasa, ir Lemberga cietums, bet tas, kuram niez pazode, – Šķēles cilvēks, kurš krustus met, ir *Pirmās partijas* biedrs, kurš uz debesu spidekljiem raugās – no tā laika.

Valdības gāšana jāsāk pilnā mēnesī, tad tas izdodas.

Kompromats par konkurentiem jāpiepresei piektdien pussešos, tad skandāls sākas divreiz skaļāks.

DADŽA jaunākais numurs jātura uz grīdas, tad labāk runas padosies. Plenārs laikā demonstratīvi jālasa DADZIS – tad tie neuzskatīs par pilnīgu idiotu.

Ja sapnī redz ugunsgrēku, tad ceturtdien eimas tribīnē septiņas reizes kāps gan Dobmanis, gan Pliners.

R. Cinkusa ilustrācija

Dadža galma aiz kulises

(Turpinājums no 9. numura)

Ļoti labus satīriskus dzejoļus rakstīja **Laimonis Kamara**. Autors ar profesora brillitēm un Blaumaņa ūsām atstāja ļoti erudīta un izglītota cilvēka iespaidu. Tulkoja dzejoļus no ungāru un igauņu valodas un jau DADŽA pirmajās tapšanas dienās cieši salīpa ar mūsu kolektīvu.

Kamara pretēji Artavam, kuram pat nelielu apsveikumu vajadzēja pasūtīt nedēļas divas iepriekš, bija ātrrakstītājs. Tāpēc, ja pie rokas negadījās Heislērs, zvaniņām uz mājām Laimonim, un viņš vienmēr izlidzēja.

*Tuvoties pats sātans dzina
Priekšniekam ar kritiku!
Iznākumu katrs zina,
Zinu es un zini tu.
Vēlāk, ceļodams gar Nilu,
Dzirdu, ļaudis runā tā:
Uzmanies un krokodilu,
Upē būdams, nelamā!*

Laimonis Kamara
(Kādam priekšniekam/

Protams, pēc tā laika dzejnieku nopelnu ranga tabulām pirmām kārtām būtu jānosauca **Valdis Lukss**. Viņš mums skaitījās tāds kā galma dzejnieks. Izpildīja pasūtījumus svētku reizēs. Dzejoļi skanēja profesionāli.

Ari pats plīkpaurainais Lukss atstāja labsirdīga, draudzīga un atsaucīga vīra iespaidu. Taču viņa pantiņi man nav iesēdušies atmiņā un arī tuvāka saskarsme ar dzejnieku neiznāca.

Pilnīgs pretstats cienīgajam un vecīgajam Valdim Luksam bija **Arnolds Auziņš**. Viņš tolaik strādāja

PIONIERĪ, bet nāca pie mums un nesa humoreskas un dzejoļus pieaugušajiem. Dzīvespriecīgs, atklāts, bezgala ražīgs. Atceros, veicot tiešo darbu PIONIERĪ, viņš piegādāja humoristisko produkciju DADŽIM, rakstīja bērnu ludziņas, sadarbojās ar Radio un lasīja savus dzejoļus plašākai auditorijai, piedalīdamies rakstnieku

viesizbraukumos uz dažādiem republikas rajoniem.

Viņu bieži jauca ar krietni vien populārāko Imantu Auziņu. Vienu tādu gadījumu Arnolds brīnišķīgi atainojis savā humoreskā *Divi ar zirdzisku uzvārdu*. Vēlākā daiļrades posmā Auziņš pievērsās atmiņām un uzrakstīja simtiem īsu gabaliņu, kuros fiksēja kuriozus notikumus, kas radušies saskarsmē ar citiem literātiem vai vienkārši tā laika pazīstamiem cilvēkiem. Starp citu, krājumu *Gadījumi un negadījumi iz latviešu rakstnieku dzīves* Arnolds man uzdāvināja ar ierakstu: – *Šī grāmata ir piesūkusies ar šampanieti, tāpēc vērtīga*.

Jāsaka gan, ka grāmata ir nozīmīga galvenokārt ar interesanto saturu, bet par šampanieti arī ir taisnība. Tas gadījās tā. Saņēmis honorāru un pārdesmit autoreksemplāru, Arnolds nolēmis apstaigāt savus draugus un uzdāvināt katram pa eksemplāram. Lai dāvināšana izskatītos sirsnīgāk, nopircis arī pāris pudeles šampanieša un ielicis portfeli blakus grāmatām. Diemžēl ne pašam Arnoldam, ne viņa grāmatas saņēmējiem iebaudīt šampanieti neiznācis. Pudeļu korķi izsprāguši pāragri un piesūkušās tikai dāvināšanai domātās grāmatīņas.

Tāds smaržojošs eksemplārs manā plašajā bibliotēkā ir vienīgais. Pati grāmata mazliet uzburbusi, taču saturs, kā vins labā mucā, kļuvis vēl iedarbīgāks.

Starptu, Auziņa dēlu Alni, kurš kādu laiku bija DADŽA štata darbinieks, nereti jauca ar pašu Arnoldu. Tāpēc viņš, pateicoties uzvārdam, izpelnījās redakcijas apmeklētāju komplimentus, kas bija domāti tēvam.

– *Kas to būtu domājis: atceros, ka rakstāt jau gandrīz trīsdesmit gadu, bet joprojām tik jauns izskatāties?! Droši vien piekopjat veselīgu dzīvesveidu?*

Par veselīgo dzīvesveidu nebūtu ko iebilst, taču rakstītāja stāžs Alnim gan krietni mazāks nekā tēvam. Patiesībā tā pa istam Alnis sāka rakstīt vēlāk, kad, uzkrājis enerģiju DADŽĪ, aizgāja no mums prom. Tad parādījās viņa romāni.

Ja sākumā varēja dzirdēt valodas, ka Alnis esot dzejnieka Arnolda Auziņa dēls, tad nav izslēgts, ka pienāks laiks un varbūt visi runās: – *Dzejnieks Arnolds Auziņš ir pazīstamā romānista Aļņa Auziņa tēvs*.

Bet allaž dzīvespriecīgais Arnolds joprojām ir tāds pats – optimisma pilns un uz nelielu patērēšanu vienmēr gatavs.

*Cirkā zirgu iemāca
Vīnes valsī deļot,
Ķengurēnu – boksēties,
Kaķi – zivis zvejot,
Papagaili – norunāt
Garu dzejas ciklu,
Lāci – uzlikt ķiveri,
Braukt ar motociklu.
Grūta galva cilvēkam,
Tomēr varam gaidīt –
Kādam burvim izdosies
Iemācīt to smaidīt.*

L. Kamaru zīmējis I. Dzerko,
A. Auziņu zīmējis G. Vindedzis

Arnolds Auziņš

(Turpinājums sekos)

Pirmš 100 gadiem

MIRIS RESNĀKAIS CILVĒKS PASAULĒ

/Jaunākās Ziņas, 1938. g./

Kādā cirka teltī netālu no Vašingtonas m 31 gadu vecais Džons Vebss, kuru uzskatīja par resnāko cilvēku pasaulē. Vebss svēra 370 Zārkuaršis pasaules smagākā cilvēka mirstīgaj atliekām tikko varējuši panest 12 vīri.

VAI VAR GODALGOT SLINKĀKO SKOLĒNU KLASĒ?

/Jaunākās Ziņas, 1935. g./

Anglijas izglītības lietu noteicējiem gal l auzišanu sagādājis kāda miljonāra dāvinājums. Miljonārs ziedojis prāvu kapitālu, no kura procentiem ikgadus izmaksājama prēmija Bristo baznīcas skolas slinkākam skolēnam. Bristo skolu pārvalde cēlusi iebildumus pret miljon dāvanas pieņemšanu, jo no audzināšanas v dokļa sliņķu godalgošana neesot pieļaujama. Miljonārs bērnībā apmeklējis Bristoles baznī skolu un tur skaitījies slinkākais skolēns klā. Neraugoties uz to, viņš vēlāk dzīvē pats savi spēkiem ticis pie turības. Bristoles pilsētas ga grib dāvanu paturēt un aizstāv miljonāra v dokli. Viņaprāt, priekšzīmīgie skolēni bieži v esot lišķi un pret tiem jāizturas tikpat uzman kā pret palaidņiem.

Senās avīzēs ieskatījās M. L. un L.

* DADZIS VIESOJAS *

Viesojies *Mākslas dienās 2006.* kuru ietva Rīgā, Daugavas CSN, norisinājās 29. bask bola ZIBENSTURNĪRS Rīga 2006. DADZIS specbalvas laureātu izvēlējās aktieri un bizne zvaigzni VARI VĒTRU. Balva – DADŽA pusga abonements – tiek piešķirta par izcilu akt riski māksliniecisku sniegumu, atraktivitāti meistarību visās jomās!

Sveicam Briesmīgo metēju!

Rīgas rajona
5. Grāmatu svētki notiks
26. maijā – Salaspilī.
Gulbenes rajona
5. Grāmatu svētki notiks
2. jūnijā – Gulbenē.

Turpat būs skatāmas DADŽA mākslinieku I. Melgaiļa, J. Bulikinas karikatūras un A. Liepiņa ilustrācijas latviešu, nerātņajām dainām.

MĀKSLINIEKI PAR SEVI

GAILĪTIS NODZIEDĀJA...

2. maijā atvadījāties no ārsta, rakstnieka un kādreizējā radiožurnālista **Gunāra Gailīša** (savu prozu viņš parakstīja kā Olgerts Gailītis). Sešdesmito gadu beigās un septiņdesmitajā viņš bija Rīgas Jauno literātu apvienības vadītājs. Mēs, jaunliterātiņi, viņu godājām par prezidentu, un Gunārs lepojās ar to, ka ir vienīgais prezidents padomju Latvijā. Man bija tas gods vikšķīties pa apvienības biroju, kuru mēs dēvējām par politbiroju.

RANDINI

Parasti politbirojs tikās Benjamiņa mājā, toreizējā Rakstnieku savienībā. Katrs birojniece ieradies nolika uz galda rubli. Tas bija domāts sarunu un turpmāko plānu uzmundrināšanai. Rubli lika pat Jānis Mauliņš, kurš jau tolaik prata uzmundrināties bez alkohola.

Reizumis daļa politbirojniece sarunāja tikšanos gauži neparastās vietās.

Piemēram, sarunājām tikšanos ar Gunāru pie stūra mājas – toreizējās Valsts drošības komitejas miteklja. Iepretī garīgajai un fiziskajai spīdzinātavai bija grāmatnīca. Pie tās galds, uz kura tirgo pirmo latviski iznākušo Žorža Simenona romānu. Brīdī, kad pie čēkas duravām satiekamies ar Gunāru, no spīdzinātavas izdrasē glumjš tipinš. Pieskrējis visiem rindā stāvētājiem priekšā, iepērk divus *sime-nonus* un aši atgriežas ēkā (laikam pat čekistiem uz vienu rumpi vairāk par divām deficitgrāmatām neizsniedza). Pēc minūtēm piecām pa čēkas duravām izdrasē vēl kādi desmit tipini un kā padarmijas zaldātiņi sastājas rindā bezmaz ierindas stājā. Mēs ar Gunāru smejam. Viņš no sava mūžīgi sašļukušā portfeļa izvelk blašķīti un paskalpi teic: – *Dzejas princi! Lūdzu, iedzer ar Latvijas vienīgo prezidentu par to, ka čekistiem beidzot latviešu valodā pieejama vienīgā jēdzīgā rokasgrāmata!* (Tik aristokrātiski – par dzejas princi – Gunārs mani dēvēja tālab, ka mūsu apvienībā biju atbildīgs par šo žanru.)

DZERAM UZ IZRAĒLAS PREZIDENTES VESELĪBU

Abi ar Gunāru sēžam toreiz vislatviski slavenā kroga *Sēnīte* alus pagrabā. Par pēdējiem rublēm katram pa kausam bairīša. Pretī mums sēž patukls ebrejs ar zeltgredzenotiem pirkstiem. Kaut ko ēd. Arī viņam alus kauss, tikai uz pusi mazāks kā mūsējie. Var just, ka viņš steidzas. Gailītis, man ne vārda neteicis, piesienas kājās, roka, kurā kauss, saliekta elkonī, pacelta pleca augstumā, un balsi, kas rezonē kroga velvēs, Gunārs nodimdina: – *Tagad, kungi, aicinu iedzert uz Goldas Meiras veselību! Lai viņai ilgs mūžs!* – Golda Meira toreiz bija Izraēlas prezidente un pēc slavenā septiņdienu kara starp Izraēlu un Ēģipti nikni tika gānīta padomju presē. Kroga apmeklētāji apklust. Piecēļos kājās arī es. Piecēļas mūsu galda biedrs. Trijatā saskandinām. Piesēžam. Ebrejs izvelk no iekškabatas biezu trejdaļu muki, kas piestūkēts ar 25 rubļu naudaszīmēm, un teic: – *Mīļie jaunieši, pasūtiet visu, ko vēlaties!* – Mēs minstināmies: – *Ko nu, nevajadzēja jau...* Mēs tā nedomājām... – Izraēla dēls izvelk no kabatas portfeļa divus divdesmitpiecībuņiekus un teic: – *Atvainojos, mani jaunie draugi, man nav naļas. Iedzeriet vēl par ebreju tautu!*

1970. gadā par nepareizu izrunāšanos dzejas pasākumā (toreizējā Planetārijā) Rakstnieku avienības valde pēc Lidakas (cekas un čēkas) pavēles Gunāru izslēdza no apvienības, bet mani no ieroja. Tajā liktenīgajā pasākumā Gunārs nolasīja stāstu par to, kā kārtības sargi Svecīšu vakarā mīda ie Čakstes noliktās svecītes, bet es dzejoli par Māti Latviju.

Gunāra mīlākā dziesma bija Kur tu teci, kur tu teci, gailīti manu. Viņš jau pirms publikācijām presē bija izštukojis, ka tā ir viena no erotiskākajām latviešu tautasdziesmām.

Kad Gailītis jau bija aiztecējis uz viņsauli, bērū mielastā viņa draugi un tuvinieki to nodziedāja...

ANDRIS BERGMANIS

KAD DEGUNĀ AUG POLIPS

Bērnībā mācījos tajā pašā skolā un klasē, kur mācījās nākamā rakstniece Dagnija Zigmonte. Savās minās *Reminiscences* viņa atceras mīlo, balto Atgāzenes skolu – Rīgas 45. pamatskolu. Dagnija dēja pirmajā solā kopā ar Minjonu Heideamani. Viņas bija labākās skolnieces klasē. Neapšaubāmi arī iekšzīmīgākās, tāpēc ka nekad nevienam neteica priekšā, nedeva norakstīt un stundās neraustījās. asēs beigās sēdēja sliktākie skolnieki. Es sēdēju priekšpēdējā solā. Klasē izcēlos tikai ar to, ka vienīgā ācijos Nacionālās Operas baletskolā. Kādu dienu klases audzinātāja mūs visus veda uz ārsta kabinu. Skolas māsiņa mērīja mums garumu un lika kāpt uz svariem. Tad vajadzēja atvērt muti un teikt: *lāā!*

– *Vai tev ir iesnas?* – jautāja māsiņa. – *Nē, man ir tikai puņķi un divi kabatlakatīņi. Viens tīrais, kas āda skolotājam, otrs puņķiem,* – paskaidroju es. Tad ārsts uzmanīgi aptaustīja manu degunu. – *Tev gunā aug polips, saki mammai, lai aizved uz Bērnu slimnīcu!* – teica dakteris. Kad atgriezāmies klasē, gņija smējās: – *Ilgai degunā aug polips. Viņam ir liela galva un garas kājas, kas lidīs ārā un karāsies.* Ijās atskrēju raudādama un pastāstīju mammai par briesmoni, kas nu aug manā degunā.

Bērnu slimnīcā dr. Snikeris ilgi pētīja manu degunu, iebāzis nāsīs metāla caurulīti. Es neraudāju. *reisā nāsīs ir tīra, labajā aug polips, bet mēs viņu izrausim!* – smaidīdams teica ārsts.

ln tās kājas? – es neatlaidos. – *Kādas?* – nesaprata ārsts. – *Vai kājas viņam ir?* – *Nē, kāju viņam nav, viņš nav dzīvnieks,* – paskaidroja dakteris. Brīdī padomājis, viņš piebilda: – *Acīs ir zilītes, bet tie taču ir putniņi.*

Ārsts teica patiesību, putniņu man acīs nebija. Pavasarī tiku vaļā no briesmīgā polipa – to perēja.

ILGA RIEKSTIŅA

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Sešdesmito gadu beigās Māris Čak iepazīstas ar dzejnieci Veltu Tomu un sāk rakstīties. Zinādams, ka čēka kontrolē vēstu uz ārzemēm, Māris atklātņi ieliek starp balt lapām.

Velta aprakstīto kartīti nesaņem un brīnā varbūt Latvijas dzejnieks konspirācijas nolū rakstījis ar pienu?

Prozaiķe Ingrida Vīksna ir laikraksta *Latv Amerikā* redaktore.

– *Vai jums nav gribējis strādāt avīzē Laiks? taču ir daudz lielāka.*

– *Laiks dzīvo tikai no miroņiem.*

– *Kā to saprast?*

– *Es domāju nekrologus. Daudzi vecie latvie tagad aiziet mūžībā. Cilvēki abonē šo izdevumu, lai uzzinātu, kurš atkal nomiris.*

Tolaik televīzijas studija vēl atradās Āgens kalnā, Laicena ielā 62. Dzejnieks Arvīds Skalb uz interviju ierodas salijis slapjš no galvas līdz kājām.

– *Man tirgū uzbruka bandīti, atņēma lietus sargu un novilkā mēteli,* – viņš žēlojas.

Miliči nekavējoties dodas noziedznieku ķert. Pēc pusstundas, kad saruna ar dzejnieku beigusies, viņam pasniedz gluži jaunu lietus sargu.

– *Tas nav mans,* – Skalbe vārgi protestē. – *Ku jūs to izrāvāt?*

– *Miliči atņēma laupītājiem.*

Televīzijas darbiniekiem neerti teikt, kā sametuši naudu un nopirkuši. Dzejniekam savukārt kauns atdzīties, ka izgājis no mājas bez mētela un lietusarga.

Andra Ritmaņa meita Lolita ASV apprecēja amerikāni Paulu. Viņas vīrs mūziķis, uzzinājis, ka brauks ciemos uz Latviju, cītīgi mācījās latviešu valodu. Rīgā, iegājis Mediņa mūzikas skolā, kur kāds puisis spēlēja ģitāru, Pauls uzreiz izmēģināja savu valodas prasmi, taču ģitārists nemaz nereaģēja.

– *Es latviski tomēr runāju ļoti vāji, ja viņš mani nesaprot.*

Izrādījās, ka viņa nerunīgais sarunu biedrs bijis krievs.

J. Kārklīņa ilustrācijas

24. AUTOBUSS

Pirms dažām dienām gadījās braukt 24. maršruta autobusā.

Visi grūstās, stumdās, cenšas konduktore neievēroti aizspraukties pēc iespējas tālāk. Arī mani aizstumj pēc iespējas tālāk... gandrīz vai šoferā kabīnē. Maršruts sarežģīts, garlaicīgs, ielās korķi. Šoferitis, novērtējis manus izmisīgos centienus noturēties vertikāli, uzsāk sarunu:

– Nu gan laiki pienākuši... Kas tās par numurzīmēm? Vai normāls cilvēks var saprast, kas par

valsti, kas viņš tāds ir? Šai pašai, – viņš rāda uz garāmbraucošo mašīnu, – gudrs netiksi. 925 GMA! Galvenā Ministra Adjutants? Nē, mīļi – Galvenais Ministrijas Ambālis!

Viņš runā krieviski, bet sapratis, ka esmu latviete, iestarpina arī pāris latviešu vārdu. Kad ceļu nogriež spožs auto, viņš nesatricināmā mierā iespiež bremzes pedāli grīdā un nosaka:

– Labi, ka laikus brīdināja – Sargi Oļas (SO), man ir BMW! – Tad, rāddams uz citām numura zīmēm, turpina: – Skat, šis nabadziņš jautā: Kur Brauksi (KB)? Aizmugurējais atbild – uz Eiropu, bet priekšējais saka – FKX. Caur puķēm saka, bet doma skaidra – nekur tu, draudziņ, netiksi. Tāpēc jau nākamais tik smagi nopūšas – OH! Vai jūs zināt, ka šis luksofors jāiekļauj Ginesa rekordu grāmatā?

– Kāpēc? – es jautāju.

– Kā īsāko zaļās gaismas laiku rādošais. Tā arī šo sauc – SARKANAIS LUKSOFORS! Tikai divas mašīnas laiž garām, ja nepaguvi ieslēgt ātrumā, tad nokavēji.

– Varbūt, lai celtu valsts ekonomiku? Sarkanā gaisma deg, visi stāv, benzīns sadeg... Budžetā nauda nenāk! – es paraustu plecus

– Tāpēc es lasīju par Zvejnieksvētkiem! Būšot oficiālie svētki. Cilvēki brauks, daudz pirks, daudz pārdos, būs valsts kasē naudiņa! Bet 8. marta nav. Latvijā sievietes ir tikai mātes. Pat Vaira Vīķe-Freiberga. Tautā viņu sauc par jūsu māti. Krieviski gan skan savādāk... Bet, ja padomā, prezidentam vispār nav nekāda dzimuma. Mums te gadījās pasažieris, kas teica konduktorei: – Jūs taču neesat sieviete, bet konduktors. Viņa atbildēja: – Jūs jau arī neesat vīrietis, tik tāds pasažieritis!

Nu gan laiki pienākuši... Kad balsoju par Latviju, domāju, būs latviešu valoda jāmācās, bet tagad nav vērts – visi latvieši bēg projām. Paskat, pat Mildu aiz restēm aizlika, ka neaizbēg uz Īriju.

Pēkšņi kāda sirmgalve metas pāri ielai tieši priekšā mūsu autobusam.

– Paskat, uz to večiņu! – izsaucas šoferis. – Nu, kurp tā nabadzīte steidzas? Laikam jau uz slimnīcu. Tā znāks lētāk un ātrāk, tikai zem veca trolejbusa vai autobusa nav prestiži. Zem džipa – tā jau cita lieta! Nu labi, jūsu pietura, – viņš draudzīgi pamāj.

Tā, aizmirsusi, cik ļoti steidzos un cik riebīgi man allaž šķituši pārpildīti autobusi, smaidīdama devos mājās.

Autobusā vizinājās VALDA B.

AUTOGALS jeb piedzīvojums mājupceļā

Tā bija Zaļā Ceturtdiena, diena pirms brīvdienām. Kopā ar draugu braucām mājās no Ādažiem uz Rīgu ar autobusu Kadaga - Ādaži - Rīga (caur Carnikavu). Autobusā iekāpa arī bariņš 6. klases skolēnu. Krustojumā, kur autobuss parasti nogriežas pa kreisi, šis nogriezās pa labi. Tad tik sākās! Mums priekšā sēdētās 6. klases skolnieces uztraukumā salecās: – Kur viņš brauc? Vai tiešām uz Rīgu? Eu, puiši... Man sarunāts, tante gaidīs... – Viena uztraukti metās pie šofera: – Jūs tiešām uz Rīgu?

looopietni?

Satraukuma radītā kņada pieņēma spēkā, līdz, šķērsojot Rīgas robežu, iekļuvām pamatīgā sirmssvētku sastrēgumā un tā pārauga visaptverošā psihozē. Meitenes šņākdamas lādēja šoferi, ka as nebrauc, bet stāv uz vietas, jo tante taču nevarot gaidīt mūžīgi!

Ar ātrumu, mazliet lielāku nekā gliemežim, veiksmīgi tikām līdz Rīgas centram. Tur meitenēm tklājās jauna problēma – neziņa, kurā pieturā jāizkāpj. Viena saka: – Pie tīrgus. – Otrā: – Pie Stocknann. ... Jā, bet šoferis teica, ka braucot līdz autoostai! – Brīnums, ka neklupa viena otrai matos. Iepamatotā panika padarīja situāciju tik komisku, ka mēs, neslēpjot emocijas, sākām skaļi smieies.

Tomēr kulminācija vēl tikai sekoja. Brīdī, kad šoferis piestāja pieturā pie tīrgus, viena no meitenēm ieskrēja pie viņa un trauksmaini izsaucās: – Tagad jums ir gals? Tagad jums ir gals? – Ar to, proams, gribēdama uzzināt, vai tas ir galapunkts. Tur viņas, joprojām lādēdamas šoferi un gandrīz vai nezdamas krustus, izkāpa.

Izkāpām arī mēs – savā pieturā, izsmējušies liki un ideālā garastāvoklī, bet meitenes droši vien anei stāstīja briesmu lietas...

MADARA VĪTINA

ZĀLAMANA SOLIS

Pirms dažām nedēļām pie veikala Ori pārejas virzienā uz pilsētas centru sabiedrī noskatījās visšausmīgāko notikumu. Tur kā vecs vīrs, nogaidījis, līdz luksoforā iedegas sīkanā gaisma, pavisam lēni soļoja pāri ielai. V autovadītāji, kas vēlējās braukt, jo viņiem b zaļā gaisma, taurēja savas mašīnas kā traki. Vecs vīrs tik turpināja soļot cēlā vientulībā. Kad viņa aizrādīja par šādu nāvējošu soli, mierīgi atteic – Neplurksti! Esmu piecdesmit gadus nosēdējis p stūres, tāpēc zinu, ko daru!

Noskatījās E. JĒPĪT

DĪVAINĀS PEIDŽERZIŅAS

- Vīrs būs trijos, līdz tam atslēdzu elektrību vispār.
- Kad tu būsi mājās? Es jau nazi uzasināju.
- Marta, nāc mājās, suni jau vakar kaimiņš atveda.
- Ir vēls. Uzmanies no krūmiem!
- Paldies, ka apciemoji vectēvu. Tagad viņam neko vairs nevajag.
- Mani var aizvietot tikai lūtausis.
- Es pazaudēju īsto skrūvīti.
- Visus dokumentus noslēpu biezajā ledusskapī.

AUTOMATIZĀCIJA

- Automatizācija rada jaunus nodarbinātības veidus. Padomājiet, cik cilvēku nepieciešams tehnikas radīto kļūdu novēršanai
- Atlika tikai vienu reizi palūgt vīrietim nomazgāt traukus, un pēc brīža jau parādījās automātiskā trauku mazgāšanas mašīna.
- Atzīme automātisks nozīmē to, ka pats nevarēsi to salabot.

PASMAIDI UN UZDĀVINI SMAIDU CITIEM

Dzīve ir dīvainu un komisku notikumu pilna. Iespējams, arī jūs esat kļuvis par kāda smieklīga atgadījuma liecinieku. Uzrakstiet mums savu stāstu, minot vietu, kur un kad tas noticis, un atsūtiet pa pastu vai e-pastu (sk. 2. lpp.), norādot: Dadziski patiesiem stāstiņiem. Interesantākos kā vienmēr noteikti publicēsim!

J. Kārklīņa ilustrācijas

Vienreiz Gūtenmorgens ar Kalniņu sēdēja kādā vecpilsētas skvērā uz soliņa, dzēra alu un vēroja ārzemju viesus. Skatīties bija interesanti, bet vēl interesantāk bija slēgt dažādas derības, piemēram, vai šiem trim grīlīgajiem angļu kungiem ar sarkanajiem ģimjiem izdosies savaņģot ultraiedegušo blondīni ar kuplo bisti vai ne. Tā spēlējot, Gūtenmorgens vinnēja trīs pudeles alus, bet Kalniņš bija maķenīt priekšā – viņa kontā nonāca veseli septiņi aliņi. Tas Gūtenmorgenu, protams, sarūgtināja, taču viņš turējās kā vīrs un izlikās, ka tādi sūkumi viņu it nemaz neuztrauc. Gūtenmorgens juta – šodien nav istā veiksmes diena. Viņš sataisīja garlaikotu seju un nožāvājās:

– Man kaut kā apnīka. Beigsim tās mulķīgās derības, cik tad var... Zini, man nepatīk, viņi uzvedās tā, it kā būtu atbraukuši uz mežu.

– Varbūt no meža... Šervudas, piemēram... – noteica Kalniņš un pajautāja, – tev ir kas labāks padomā?

Gūtenmorgenam nebija nekas labāks padomā, tādēļ viņš sāka izvairīgi:

– Nūū... ēēē... mhhmm... mjjā., protams, ka man ir kaut kas labāks padomā. Kāpēc mums te jāsēž un jāskatās, kā citi braukā apkārt pa pasauli un jautri izklaidējas? Vai mēs arī neesam pelnījuši kārtīgu ceļojumu?

– Nav slikta doma, – Kalniņš piekrita. – Kurp mēs varētu doties?

– Kurp vien vēlies! – Gūtenmorgens izpleta rokas un apvilka loku gaisā, it kā aptverdams visu pasauli.

– Kaut uz Londonu!

– Es labāk gribētu padzīvoties kaut kur pie dabas krūts, – teica Kalniņš.

– Ā, lauku tūrisms?! Var arī tā, tikai ne viesu mājā ar piļu diķi un izpucētu mežu. Vajadzētu pavisam neskartu dabu. Varbūt aizlaist uz Bīkernieku mežu... – Gūtenmorgens aprāvās, mazdrusciņ sabijies no savas pēkšņās piedzīvojumu kāres.

– Lauku tūrisms ir un paliek lauku tūrisms, vienalga Jūrmalā vai Gvatemalā. Ko tu labāk izvēlētos – Āziju, Āfriku, vai Ameriku? – Kalniņš nevainīgi pajautāja.

Nostājoties šādas izvēles priekšā, Gūtenmorgens nobijās vēl vairāk.

– Kas mums ir vistuvāk?

– Man šķiet, ka Āfrika, – teica Kalniņš.

Gūtenmorgens iztēlojās tipisku Āfrikas ainavu ar rēcošām lauvām, šņācošām čūskām un ņerkstošiem krokodiliem, un viņam kaklā sakāpa kamols. Gūtenmorgens noskurinājās.

– Tomēr baigi tālu. Vai nav kaut kas mazliet tuvāk?

– Ar lauvām un tīģeriem... tuvāk būs tikai zooloģiskajā dārzā.

– Tas der, – Gūtenmorgens nopriecājās. – Ir tāda ceļošanas metode, saucas – soli pa solim jeb kombinētais lauku tūrisms. Apskatīsim lauvas un tīģerus tepat, bet pēc tam aizbrauksim pie tavas Janīnas tantes uz Lūznavu. Tur, ja pameklē, arī var atrast īstus džungļus.

– Pie Janīnas tantes nevarēs. Viņa savu māju izīrējusi ārzemniekiem gadu uz priekšu. Neskartā daba tagad ir cena.

To Gūtenmorgens no Janīnas tantes nebija gaidījis. Viņš pakasīja pakausi un sacīja:

– Redz kā, atkal tie ārzemnieki visur priekšā... Tad varbūt tomēr uz topašu Londonu... Pasēdēsim, iedzersim aliņu, būs gandrīz kā mājās. Varam aiziet pie karalienes uz tasi tējas, ja gribi...

– Pie karalienes negribu, viņa ir veca. Labāk pasēdēsim tepat, – teica Kalniņš.

Gūtenmorgens piekrita, un viņi turpināja sēdēt skvērā uz soliņa, sūkt alu un vērot vienkāršo angļu dzīvi.

M. BĒRZIŅŠ

**LAUKU TŪRISMS
PIEDĀVĀJAM PASTAIGAS
PA DABAS TAKĀM**

**SAIMNIEK,
DOŠOS PASTAIGĀ
PA DABAS
TAKU!**

A. Liepiņš

Vecvārdi un vietvārc

Ja par daudz bij grūdenis,
Drīz būs vēder sprūdenis!

Dona maizes, kaušels miesta
Viss, kas vajadzīgs priekš rieta.

Pieguļā, kad bezmiegs moka,
Labi noder labā roka.

Vēsturiskās liecības par hokeju

- Austrālija jau pirms ledus laikmeta tik nolidzināta, lai pēc apledošanas tur va dzenāt ripu.
- Simtgadu karš izcēlās vienu tiesneša neieskaitīto vārtu dēļ.
- Kad iestājās nakts, senlatvietes adīja sk gaismā, bet vīri spēlēja galda hokeju.
- Kanādā hokejs ir ļoti sens. Senāks par karogu. Lapa uz karoga ir ņemta no izlā krekliem.
- Agrāk Ķīnā ļoti mīlēja hokeju, tāpēc uzbūvēja to garo Artūru Irbi.
- Mozus četrdesmit gadus vadāja Izraēla hokeja fanus pa tukšnesi, bet tā arī nea rada Arena Rīga

Kara propaganda ikdienā

- Signālžakete ar ordeņiem un medāļiem
- Kodolbonbongas.
- Bērni jau skolā mācās vilkt frontes linija!
- Pasaules dīvaiņu specvienība – POKE OMON.
- Totālas izpārdošanas beigās veikals izka balto karogu.
- Kritiskos brīžos bārmenis sviež apmeklētājiem tēju ar ģimonku.

KĻŪDU TEORIJA

- Kļūdas var sekot viena otrai.
- Mainot divas ekvivalentas kļūdas ar vietām, rezultāts paliek nemainīgs.
- Divas nelielas kļūdas var apvienot vienā, daudz spēcīgākā.
- Nav nepieciešams pieļaut vienādas kļūdas katru reizi, pietiek ar vienu kļūdu, lai vajadzības gadījumā no jebkuras programmas vietas varētu pie tās atgriezties.
- Kļūdas var veidot ciklus. Viens no noturīgākajiem ir mūžīgais cikls.
- Kļūdas var izraisīt viena otru un pašas sevi.
- Divas vienādi pieļautas kļūdas saucas pāra kļūdas un par kļūdām netiek uzskatītas.
- Kļūda, kas pieļauta divreiz, nav nekāda kļūda.

KLEKSĪŠI

KO LABU RAKSTA AVĪZES

Ūdens āderu starojuma iedarbības vēstneši
un apliecinātāji – hronisks alkoholisms...

Ogres Ziņas

Vēsturiski ļoti senā pagātnē vīrietis bija
ģimenes apgādnieks, bet sieviete netika
saudzēta, liekot viņai radīt pēcnācējus vienu pēc
otra.

Zemgales Ziņas

Kāpt uz ledus vajag nevis vienatnē, bet
draudzīgā kolektīvā.

Zemgales Ziņas

Ircilvēki, kuri apgalvo, ka Jelcinu un Gorbačovu
vajadzētu pakārt vienā un tajā pašā kokā. Nu nē,
tad nu vismaz dažādos...

(Mihails Gorbačovs, pensionārs)

Argumenti i fakti, Maskava

Iestāties Pasaules Tirdzniecības organizācijā
Krievijai nozīmētu to pašu, ko iekāpt kādā slikti
smirdošā vielā.

(J. Lužkovs, Maskavas mērs)

Argumenti i fakti, Maskava

R. Valters

DIENIŠKĀS ATKLĀSMES No skolēnu sacerējumiem

- Visādi šķēršļi nosit ideālus.
- Mēs nekontrolējam savu muti.
- Vajag uzstādīt īsus mērķus.
- Lūdzu, uzlej man trīs karotes!
- Man pieslēdza silto ūdeni.
- Fakti ir uz sejas.
- Es negribētu noraut datorus.
- Mūsu skolā ir vairāki ēdamie starpbrīži.
- Kino un lielveikali ir katra bērna sastāvdaļa.
- Kino ir labākais laika nosītējs, kad galīgi nav ko darīt.
- Vasarā gribas pie dabas, un tāda iespēja tiek dota tikai par maksu – 3 Ls mēnesī.
- Man reperti nepatīk, jo viņiem ir bikses, kam rāvējslēdzējs beidzas pie ceļiem.
- Bērni neuzticas saviem vecākiem, kaut gan tie vēl nav pieauguši.
- Kad es beidzot izlienu no galda, viņš man uzstāda jautājumu.
- Policisti piesēja man brilli pārdevējas apakšveļas saplēšanu.
- Jaunieši iet uz klubu *Promenāde*, lai kārtīgi izklaidētos, paspēlētu spēļu automātus un piedzertos.

A. Liepiņš

Izrakstījuši L. VĪTIŅA un A. KRAUČIS

EPOSS LĀČPLĒSIS

Kompilēti kleksiši no skolēnu sacerējumiem

Neviens rakstnieks nedrīkst par daudz lasīt citu rakstnieku darbus, jo viņš tad var sākt tos norakstīt. Lāčplēsi apstrādājis gan Pumpurs, gan Rainis, un pēdējā laikā arī Māra Zālīte. Pumpurs parāda latviešu tautas vēsturi ļoti interesantā veidā: iesaistot jodus, raganas un murgus.

Lāčplēša galvenais pretinieks bija kolonizatori, kuri iebruka no Vācijas. Notika sazvērētība pret Lāčplēša ausīm. Ceļā uz Burtnieku pili Lāčplēsi pārņem pozitīvas idejas par zinību nozīmi cilvēku un raganu dzīvē. Lāčplēsis laimīgi dzīvo, priecājas un strādā Lielvārdes pilī, sēdēdams kumeļam mugurā. Visādā ziņā viņš ir labs cilvēks, tikai, būdams vēl jauns, iemīlas Laimdotā. Lai iegūtu Laimdotas pretmīlu, Lāčplēsis veic virkni trieciendrabu gan uz zemes, gan zem ūdens. Viņa jūtu dziļums pret Laimdotu parādās tad, kad viņš ir ar mieru pārgulēt Lielvārdes pili pa nakti.

Ieejot pili, Lāčplēsis jūt pekles smaku, ko apņēma dziļa tumsa. Parādās Spīdola, un viņa

nav godīga jauniene, viņa ir ragana. Viņas īsā puse parādās naktī, kad tā uz bluķa brauc pilsmaizīti. Lāčplēsis gandrīz jau atdodas Spīdola, bet tad atceras Laimdotu.

Spīdola, kamēr vēl ir ienaidniece, ieviecinā Lāčplēsi uz svētlaimīgu miegu, bet sadraudzējusies neļauj tam aizmigt. Melnā bruņinieks gan pārmet Lāčplēsim divsievisību, taču tam nav reāla pamata.

Kangars, ja nebūtu nodevējis, nemaz nebūtu tik slikts, bet viņš ir tik liels nodevējs, ka viņam ar zobenu nemaz nevar nodurt – tas jānosīt ar roku!

Ar melno bruņinieku Lāčplēša cīņa beidzas neizšķirti Lāčplēša labā. Eposa beigu daļā cīnās līdz uzvarai Lāčplēsis nevarēja novest augstākā trūkuma dēļ. Lai uzceltu no pazemes visu Bruņinieku pili, Lāčplēsim zem ūdens ir ilgi un smagi jāstrādā, un tamdēļ viņš nemaz netaisās Laimdotu apprecēt.

Kompilējis Z. LEŠINSKIS

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Grupā bija galdi un krēsli, *pie kuriem bērni ēda. (kur)*
Saulespuķu eļļa ēdo nogulsnes pusburka. *(veido; līdz pusei burkas)*
Mūsu dzīvoklis ir maigs, ērc un saulains. *(mājīgs; ērts; saulains)*
Manu dzīvokli apkurina no 1. novembra tikai kaktus. *(slikti apkurina)*
Mūsu ģimenē ir nelieli cilvēki. *(maz cilvēku)*
Vasarā mēs pavadījām lauku *(vasaru laukos)*

Man patīk skatīties mākoņos. *(skatīties)*
Mans vīrs darbojas brīvā režīmā. *(brīvs darbalaiks)*
Bērībā man bija pūciņš kaķis. *(pūkains)*
Mums patīk atvilkties brīvā dabā. *(atpūsties)*
Es mīlu sausu. *(man garšo sausiņi)*
Es mīlu slimot ar hokeju. *(esmu hokeja līdzjutējs)*

Kas gan viss nenotiek pasaulē

Maija sākumā Ņujorkā, izstādē *Eyebeam* tika demonstrēti speciāli apavi prostitūtām. Stiligās platformenes aprīkotas ar signalizāciju, satelītnavigācijas sistēmu un šķidro kristālu ekrānu. Tādas apāvu ielasmeita pilsētā nepazudīs. Uzbrukuma gadījumā viņa vienmēr varēs ieslēgt signalizāciju, bet atpūšoties nevis vienkārši blenzt uz kurpju purngaliem, bet skatīties videofilmas.

Pirmspieciem gadiem tika nogremdēta krievu kosmosa stacija *Mir*. Par spīti neskaitāmajām tiešajām translācijām, ko *Mir* piedzīvoja savos ziedu laikos, dažus tās nostūrus TV skatītāji nekad nav redzējuši. Piemēram, kailā dāma, kas greznoja stacijas sienu, saglabājusies tikai kosmonautu personiskajās foto kolekcijās. Nevienš nezina, kas un kādēļ to uzgleznojis, bet attēlos redzamajai sievietei piemīt valšķīgs smaids un varen plati gurni, jo tieši starp viņas kājām atradusies lūka izejai atklātā kosmosā.

Ja jūsu draudzene bieži nedzird mobilā telefona zvanu, viņai laiks iegādāties Korejas firmas *Esquire* somiņu. Līdzko telefons iezvanīsies, somiņa sāks mīrgot kā Ziemassvētku eglīte vai spēcīgi vibrēt.

1999. gadā tika likvidēta Nobela prēmijas laureātu spermas banka. Bankas pastāvēšanas laikā piedzima 200 bērnu, bet tikai viens – Dorons Bleiks – izrādīja ģenialitātes pazīmes. Divu gadu vecumā zēns brīvi rīkojās ar datoru, piecos lasīja *Hamletu*, bet pusaudža gados viņa IQ sasniegta 180, proti, augstāko no iespējamiem rādītājiem. Pieaugot zēns pameta mācības, kļuva par hipiju un pievērsās spiritismam. Cik daudz bankā bijis ģeniālas spermas patiesībā, nezina neviens, jo visu donoru vārdi tika turēti noslēpumā.

Zviedrijas zinātnieki no Gēteborgas universitātes radījuši gultu, kas cīnās pret krācējiem. Tā aprīkota ar elektroniskām ierīcēm, kuras, dzirdēdams krākšanu, paceļ gultas galvalli. Izgatu gultu izgatavojuši arī amerikāņi. Ir tikai neliela atšķirība – amerikāņu krāktstops maksā 99,99 dolārus un skaļo gulētāju aptur ar elektrošoku. Ir bijuši gadījumi, kad tas sajaucis krākšanu ar balss skaņu...

Lielākais brīvdabas svētku ienaidnieks ir lietuss. Tādēļ šogad 9. maija svinību laikā virs Maskavas riņķoja vienpadsmit speciāli aprīkotas lidmašīnas, kuru uzdevums bija izdzēst mākonis.

Kibersilikons tika izstrādāts tērpam, ko astronauti velk zem skafandra. Šis materiāls lieliski saglabā siltumu un ļauj ādai elpot. Līdzko seksindustrijas darboņi atklāja, ka to ir ļoti patīkami taustīt, materiāls piedzīvoja savu renesansi. Tagad no tā gatavo lieliskus vibratorus.

Kāds britu putnaudzētājs Džo Ričards savā vistu kūti atklājis neparastu dējējvistu. Astoņu mēnešu vecumā vista Friki kategoriski atteikusies pildīt savus tiešos pienākumus – klukstēt un dēt olas. Tā vietā viņa sākusī dziedāt kā gailis, uzaudzējusi seksti un nepārprotamu intīmu nodomu vadīta uzmākusies savām kaimiņienēm. – *Tas ir iespējams*, – apgalvo zinātnieki, – *vienā no 10 000 gadījumu.*

Turpmākebreju bērni drikstēs spēlētīs vienīgi ar lēllēm un plīša rotaļlietām, kurām nav ne roku, ne kāju, pat ne ausu. Ar šādu paziņojumu nācis klajā viedākais Toras zinātnieks, Izraēlas rabins Mordehajs Eljahu. Tas tādēļ, ka jūdaismā ir aizliegts attēlot cilvēkus un dzīvniekus. Savukārt Krievijas ebreju kopienas līderis Boruhs Gorins, apsverot šo ziņu, teicis, ka šāds aizliegums nav nekas jauns un, pērkot rotaļlietu, jāizvēlas košera dzīvnieciņi, piemēram, visticas vai gotiņas, bet par Čeburašku vienprātības nav. Vēl viņš norādījis, ka jūdaismam nav principiālu iebildumu pret videospēlēm.

Amerikas dārzniecības *Meadows Farms* darbinieki ievērojuši kādu pusaudzi, kurš neatkarīgi no gadalaika regulāri nācis pirkt vijolišu sēklas. Sākumā viņi ļoti brīnījušies, jo dārzkopība nav populārākā pusaudžu nodarbe. Jociģi licies arī tas, ka pusaudzis katru reizi iegādājies vairākus sēklu iepakojumus, bet tuvākā apkārtnē neviena vijolišu plantācija nav manīta. Vēlāk noskaidrojies, ka puisis sēklas ēd.

Kompānija *DADA* mūzikas mīļotājiem pie MP3 atskaņotāju, kas iemontēts sporta apavos. Tam pievienotas bezvadu austiņas, tomēr izvēlētos dziesmu vai noregulētu skaļumu īpašniekam nāksies pieliekties, jo visas podi izvietotas uz apavu mēlītes. Fizikultūra par to nenāk, tomēr kā rīkoties, ja dziesma apn, bet jūs atrodaties pārpildītā sabiedriskajā transportlīdzeklī..?

No Sandjego izlidojusi aviokompānija *United Flight* lidmašīna bijusi spiesta nolai: Denverā, jo pēkšņi salonā sācis smakot pēc tona. Tikai uz zemes ātri mobilizētie glābšanas dienesti konstatējuši, ka incidentā vainojo: kāda sieviete, kura izlēmusi lidojuma laikā nē kot nagus.

Tokijā atvērts augstas klases masāžas salons, kas ātri vien kļuvis ļoti populārs. Nekas sevi: jūs teiksit, pasaulē ik dienas atveras kā kosmetoloģijas iestāde. Neparasts ir vienīgi tas, ka salonā apkalpo emocionāli nogurdinātus citādi sagurušus suņus.

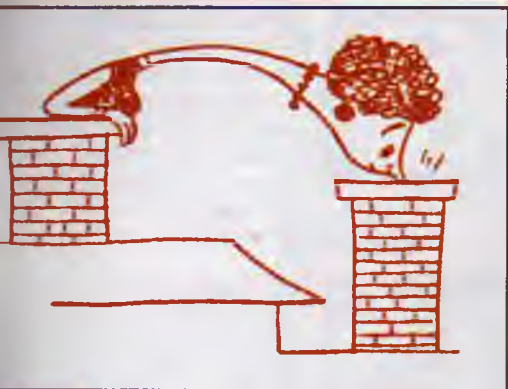

Krievijas uzņēmums *AutoVAZ* sācis izstrādāt jaunu, armijas vajadzībām piemērotu džipu. Nosaukums būšot *Kalašņikovs*.

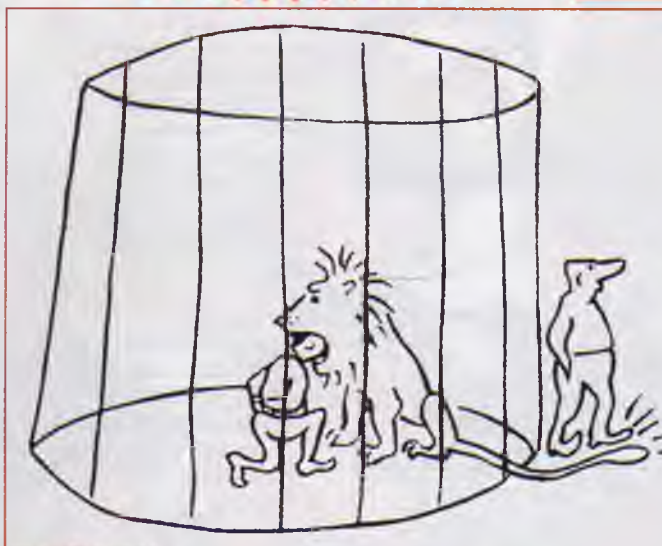
Ķīnieši vienmēr rūpējušies par to, lai netaikā aizsaulē neciestu trūkumu. Tāpēc kopš senie laikiem pie viņa kapa dedzināta papīra nauda. Mūsdienās netaikā joprojām cenšas iedot līdz kapā visus zemes labumus. Ķīnas varas iestādes fiksējušas gadījumus, kad pie kapa dedzināta *Viagru* simbolizējošas figūras, bet terakot armiju tagad aizstāj telešova *Supergirls* lelles. Tādēļ varas iestādes izdevušas rīkojumu, ka aizliedz bērnu laikā dedzināt no papīra izgatavotus prezervatīvu modeļus un karaoke klub meiteņu modeļus. Nepakļaušanās gadījumā draud naudas sods.

J. Bulikinas ilustrācija

ĀRZEMJU HUMORS

NĀRĪBA

BEZ VĀRDIEM

- ES MĪLU TIKAI TEVI VIEN, DĀRGA

EH, NEPAVEICĀS! MELNS KAĶIS
ĀRSKRĒJA CEĻAM!

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

BEIDZOT MĒS ESAM VIENI...

BEZ VĀRDIEM

KO SAPŅO TAVA HOROSKOPA ZĪME?

Auns 21.III – 19.IV

Jebkurš sapnis saistīts ar automašīnu – to avārijas, dragreiss, auto mazgāšana, sekss mašīnā, bet saldākais – sievasmātes nobraukšana ar jauno sarkano sporta vāgi. Taču galvenais – ātrums, jo ātrāk visas tās lietišķas nodarītas, jo labāk.

Lauva 23.VII – 22.VIII

Lauva uzvar pat gulot. Visbiežāk zem Lauvas zvaigznāja guļošajiem pat krākšana līdzinās rēcieniem. Līdz ar to tie spēj nogalināt arī savu blakus gulētāju vai tuvākos kaimiņus. Lauva sapņo, protams, par cēlām lietām.

Strēlnieks 22.XI – 21.I
Šķeļot miega vilņus, Strēlnieks nesas mazā sapņu laņķā pa bangojošo zemapziņo okeānu... un neko nesaprot. Būdam mērķtiecīgs, ne sapņot, jo nespēj saprast gan viens cilvēks spēj izrotāt tādus murgus!

Vērsis 20.IV – 20.V

Katra kulināra sapnis – nokaut treknu vērsīti, lai ar ābolu mutē liktu to galdā. Katra Vērša sapnis – būt par kulināru. Sapņos – ēdiens simbolizē ilgākas pēc neaizsniedzamā.

Jaunava 23.VIII – 22.IX

Krit grēkā nepārtraukti, katru reizi ceļoties no šķīstītavas. Mīļākie simboli – sārts un bērnišķīgs nozaudētais spēļu lācis. Vēl neatkarīgi no dzimuma mīļie sapņos pīt bizes un kārtot tās klijģerīti.

Mežazis 22.XII – 19.I

Nezin kādēļ uzskata sevi zīmi, kas apveltīta ar garu redzību, tādēļ, kad neredzēts tikai darba dier savirknējums citā secīl Mežazis iziet ielās lepns noslēpumains.

Dvīņi 21.V – 21.VI

Ar Dvīņiem īsti nav skaidrs – vai redzētais ir realitāte vai sapnis. Tādēļ galvenokārt nesapņo neko vai, pareizāk sakot, sapņo nepārtraukti. Iecienītākais simbols gan dzīvē, gan sapņos – spogulis.

Svari 23.IX – 23.X

Būdami konservatīvi pēc dabas, Svari sapņo melnbaltus sapņus ar laimīgām beigām. Ja sapņo. Bet ja nesapņo, tad izdomā sapņus, lai jauktu astrologiem galvu un citu acīs izskatītos oriģinālāki.

Ūdensvīrs 20.I – 18.II

Sapņos visbiežāk kaunas ietiek kaunināts. Pusdienlaikā kailam sēdēt ēdnicā ir tipisks Ūdensvīra sapnis. Arī uzskaita sevi par gaišreģi, tādēļ mīl pratināt citus par viņu sapņiem un tad uzbāzties un iebiedēt ar mistiskiem, tik pašam vien saprotamiem sapņu skaidrojumiem.

Vēzis 22.VI – 22.VII

Gulot Vēzis parasti izvēlas iemigt *pirādziņa* jeb embrija pozā. Tādēļ visu nakti spēles neciešami grauž sānus un sasapņot gadās visādus ārpārtus. Labāk nemaz neķerties pie tulkošanas...

Skorpions 24.X – 21.XI

Mēmā kino cienītāji sapņos. Kluss sapnis – labs sapnis. Visretāk sapņotie simboli jeb tas, ko praktiski nekad neredz sapnī, – draugi, jo dzīvē tādus grūti atrast.

Zivis 19.II – 20.III

Pirms gulētiešanas ēdiet gaļu un citus smagus ēdienus. Varbūt tad izdosies kaut ko nosapņot. Ja tas nepalīdz, sāciet lietot halucinogēnas vielas...

Ar zvaigznēm sapratusies Z. AI – BAL.

J. Kārklina karikatūras

EBUSS

12345

1234TU

123456

12345678

9. numura
rēbusa atbilde ir:

MĒRKIS NOSAKA
KALIBRU

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

Lielo Brīnumzemes Šovu

KOSMISKAS CENAS

N. MAGA